

גנזי חיים

כוונות הסעודה

ויחודים שונים

מאת תלמידי הרה"ג רבי

מרדכי עטייה

שליט"א

סדר כוונות הסעודה

(כולל ברכת המזון בקיצור/מ"ב

בנוסה **עה"מ** ו **ספרד**)

כוונת טבילת הלחם במלח

בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא.
זכותא הוא זווג השערות שבנוצר ונקח, ש-שער ענינו גבורה - רי"ו,
ו-ב' פעמים רי"ז ע"ה, עולה זכות.

מזלא הוא בגימטריא ג' הוי"ת, שהוא אור הנמשך ממוחא סתימאה דא"א,
א. למצח והפנים, ומשם ל-נוצר (מזל ה-ח'),
ב. לדיקנא דא"א, ומשם ל-ונקה (מזל הי"ג).

ג' הוי"ת של נוצר נקרא לחם ג' הוי"ת של ונקה נקרא מלח

יהוה יהוה יהוה **יהוה יהוה יהוה**

בגי' מזלא

בגי' מזלא

וכשיטבול ה-לחם [נוצר], ב-מלח [ונקה], יכוין לזווגם

מקורות: ספר הליקוטים דף ט"ז אמצע ע"ג, ובדף ט"ז סוף ע"א הזכיר בעיקר מזוני,
וכן הוא בנה"ש דף מ"ז ע"ב ד"ה לחם.

יש לטבול הלחם במלח ג' פעמים (עי' מעין החכמה דף ב' ע"ב בסוף ש' היחודים, ובא"ח).

(שער המצוות פ' עקב, בניהו דף ט"ו ע"ב, ע"פ הגהות הבא"ל ח"ד דף נ')

יכוין בכללותו להמשיך שפע ומזון מחיצוניות או"א לזו"ן. ולהמשיך שפע ומזון מיצירה לעשיה. ולברר הטוב שבמאכל, ולברר ניצוצי הקדושה המעורבים בו על ידי חטא אדם הראשון. וגם לתקן איזה נשמת חוטא שנתגלגל בו בעונו, לתקנם ולבררם על ידי מחשבה דאבא (חו"ב דאבא).

כוונת ש"ן ול"ב שיניים
 אחריים דבינה - בגי' קס"ו
יוד. יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה. ואו.
יוד. ה. ו. יוד. ה.

קפ"ד וקס"ו גי' ש"ן שעל ידו הבירור. ויכוין כי א' בצירור יו"י גי' ל"ב שיניים, והם ל"ב נתי' חכמה שעל ידם הבירור.

(4 מרכיבים)

א' בצירור יו"י גי' כ"ו גי' יהודה לחי עליון - כנגד חכמה דאבא
 א' בצירור יו"ד גי' כ' לחי תחתון - כנגד בינה דאבא
יוד. ה. ו. יוד. ה. כי במחשבה נעשה הבירור.

כוונת נ"ח (אוכל שאתה מניח בין ב' הלחיים)
 א' בצירור יו"י גי' ל"ב ול"ב וב"ו גי' אל יהודה ע"ה, גי' אוכל הנרמז בלחיים, וע"ה גי' נ"ח.
 א' בצירור יו"ד גי' כ"ו

כוונת התכללות האלפי"ן זה בזה (כמו חילוף המוחין)
 יכוין לכלול חצי התחתון דאל"ף ראשונה בחצי התחתון דאל"ף שניה, גי' כ"ו.
איהיהיה הבן בחכמה (יחוד או"א עילאין).
 יכוין לכלול חצי העליון דאל"ף ראשונה בחצי העליון דאל"ף שניה, גי' ל"ב.
יאהיהיה חכם בבינה (יחוד ישו"ת).

כוונת לח"ם (עצמות המאכל - לחם)
 (ותכוין באוכל הנזכר שיהיה מתוקן ונגמר - שער המצוות)

א' בצירור יו"י גי' ל"ב ול"ב וב"ו גי' נ"ח.
 א' בצירור יו"ד גי' כ"ו
 א' בצירור יו"ד גי' כ' (בינה דמ"ו, כנגד האשה - את הלחם אשר הוא אוכל).
 וכוללם בשורש

כוונת ד"ק (טחינת הלחם)
 יכוין לטחון ולדקדק לחם זה בל"ב שיניים, כדי שיצא הקדושה מהקלי'. ועל ידי כך יתברר האוכל במ"ו ונ"ח שעולים ד"ק.

ד' אלפי"ן דמ"ו ונ"ח גי' ד"ק.
 סה"כ גי' מ"ו יוד. ה. ו. יוד. ה.
 לח"ם וד"ק גי' יעקב.
 מ"ו נ"ח ד"ק גי' יצחק.
 סה"כ גי' נ"ח אל יהודה ע"ה.

הערות האדמו"ר מקאמנא 35

<p>הערה 4 מ"ו-נ"ח עולה מנו"ח. ויתעלה בקדושה. מ"ו + נ"ח + ד"ק עולה יצחק, המכניע וכורת הקלי', וממשיך שפע ופרנסה. לטחון דק דק, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.</p>	<p>הערה 5 א. יכוין לבנות קומת השכינה ע"י ג' אלפי"ן אלו שיהיה נקראת לחם ראוי ליחוד הנורא. ב. ליתן צורה וכלי אל הניצוץ שיהיה נקרא "לחם". ג. ואז עולים האלפי"ן מ"ו + נ"ח + לח"ם כמנין יעקב - ונתן לי לחם (לאכול), כי יעקב הוא הצורה לכל הנשמות.</p>	<p>הערה 2 יוד הי ואו הה - 58. שם של בת עין, נקודת ציון, שמשם יוצא השפע - אוכל ע"ה. ליתן נייחא לנשמות והניצוצות, ואז נעשים אוכל.</p>	<p>הערה 1 יוד וו יוד, יוד וו דלת - 518. א. השלך על ה' יהבך - 518. ב. כ"פ עי"ן, ב"פ און, חט"ם פ"ה סה"כ 518, אשר משם השפע יורד. ג. תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א) ס"ג סה"כ 518.</p>
---	--	---	--

כוונת פ"ד (בליעת המאכל)

(גמר הבירור נעשה באיצטומכא. החלק הטוב נספג בדם, הפסולת יוצא לחוץ)

נ"ח וכו"ו גי' פ"ד, גי' אחה"ע שבגרון שהוא אימא, שלשם נדחה המאכל מאבא (שהוא החיד).
 וגם פ"ד גי' חנו"ך שהוא מטטרו"ן שביצירה, שבו אל יהוה גי' אוכ"ל, כי אוכל נפש הוא ביצירה (הנותן לעשיה, הנקראת אכילה).
 גם יכוין יוד הה וו הה אדנ"י (עשיה) גי' בליעה.

סה"כ גי' נ"ח אל יהוה ע"ה
 גי' ל"ב
 גי' כ"ו

גי' כ"ו גי' יהוה
 (הכמה דמ"ו, שהוא החיד - אבא, הדוחה את המאכל לגרון).

כוונת ש"ע (כשיורד לאיצטומכא)

גם יכוין לחבר את כל הכוונות הנזכרות שהם מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד

הם י"ד אלפי"ן, ויכוין שהם כמספר ש"ע¹ נהורין שהם כמספר שני שמות אל מלאים אלף לבמד (יצירה - אל יהוה) אלף לבמד (עשיה - אל אדנ"י)

מ"ו
 נ"ח
 לח"ם
 ד"ק
 פ"ד

בלילה יכוין
 גי' אל יהוה, שהיא יצירה
 כדי לכלול מידת יום בלילה.

אוכל

ביום יכוין

גי' אהיה. יוד הא ואו הא
 גי' אדנ"י ע"ה, שהיא עשיה
 כדי לכלול מידת לילה ביום.

ביום ובלילה יכוין מאכל גי' יאהד ונ"ה שנכללים זה בזה.

תפילה על האכילה

תפלה לאחר כוונות האכילה

יהי רצון מלפניך יהוה יאהד ונ"ה אלהינו ואלהי אבותינו שבכח סגלת מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד העולה כמספר ש"ע נהורין שהם ב"פ אלף למד אלף למד מלאים שתפעל אכילתי פעלת הקרבן שמקרב הפחות העליונים ממוטה למעלה, פי כן האכילה תמציתה הולך לפיכך, ומהפכד ללב, ומהלב למוח ממוטה למעלה, מעשיה ליצירה, ומיצירה לבריאה, ומבריאה לאצילות, מדרגה למעלה ממדרגה עד אין סוף ברוך הוא, ומשם ישתלשל וירד שפע גדול לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל איבר מאיברי יחזיק איבר שכנגדו בעליון:

ויהי רצון מלפניך יהוה יאהד ונ"ה אלהינו ואלהי אבותינו שכל ניצוצי הקדשה שבמאכל הזה, וכל רוחות המגלגלים שבו, שיתבררו ויתקנו פראוי, ומה שלא יתברר ויתקן פראוי אתה האל עשה חסד ברחמיך הרבים תשלים לבררם ולתקנם, ועשה למען שמך הגדול שלא יחטיאוני ולא יזיקוני, ותשמרני ותצילני מאכילת דבר אסור ולא תבוא תקלה על ידי ותחבר כל ניצוצי הקדשה שנתפזרו על ידי בקלי ותחזירם אל הקדשה פמושפט הראשון מנקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר, והיה יהוה יאהד ונ"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה יאהד ונ"ה אחד ושמו אחד.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשיה ידינו כוננה עלינו ומעשיה ידינו כוננהו.

הערות האדמו"ר מקארנא 35

הערה 1

1. תכוין "לחמכם לשבע", ב"פ ש"ע נהורין. להמשיך הברכה והפרנסה מאת הארת הפנים ולא מן האחווריים "מאור פני מלך חיים".
 2. ואז מרגיש הארה ושמחה מעליית הניצוצין והנשמות. "ופסח נאכל על השובע" (רמזו לב"פ ש"ע).
- בכוונת "פותח את ידך" י"ד אלפי"ן, "ומשביע" (שבע) לכל חי רצון".

סדר כוונות האכילה של אברהם אבינו ע"ה - הקדמות

מעט הגילוי של ה-ד בחוטם דא"ק

ע"י אוצ"ח דף ב' ע"ג שער העקודים, אש"ל אות ו'. דב"ש דף כ"ח ע"ב שער ו' פ"ב.

ארוז שמאל

דה = ספירות

חוטם שמאל

חוטם ימין

חיצוניות הכלי

פנימיות הכלי

ארוז ימין

דה = ספירות

חוטם ימין

חוטם שמאל

אור פנימי

אור מקיף

לפני החילוף

ע"פ אוצרות

מ-אזן, חוטם - ימין, שמאל - נמשכת בחינת: או"מ, או"פ, חיצ"י הכלי, פנימי הכלי - ויוצא דרך הפה

אור מקיף

אור פנימי

חבל = אור

דיבור = כלי

לחי עליון (הבל ודיבור עליונים)	עליון	דיבור חיצוניות הכלי	חבל אור מקיף	חבל = אור	דיבור = כלי		
לחי תחתון (הבל ודיבור תחתונים)	תחתון	דיבור פנימיות הכלי	חבל אור פנימי				
		שמאל	ימין	פה			

ע"פ הסיודור - כוונות האכילה

דיבור	שמאל הפה	חבל	דיבור	ימין הפה	חבל	לחי עליון בלבד
שמאל	לחי עליון	ימין	שמאל	דימין	ימין	
ב' דיבורים	שמאל הפה	ב' הבלים	ב' דיבורים	ימין הפה	חבל	לאחר החלוקה
דיבור	לחי עליון	חבל	דיבור	לחי עליון	חבל	לחי עליון
דיבור	לחי תחתון	חבל	שמאל	לחי תחתון	ימין	לחי תחתון
שמאל	דשמאל	ימין	דימין			

מקורות

שער המצות פרשת עקב. ע"ה שער טנת"א.
 סידור בניהו בן יהודע, חלק בוונות פרטיות דף י"ז. סידור היר"א ה"ב, עמוד 304.
 פת"ע דף ע"ג. באתי לגני ח"ד דף נ"ג ע"א. סידור נקודות הכסף ח"ג דף 599 ובעיקר דף 612.

סדר השתלשלות השפע מעתיק עד זו"ן - בוונות האכילה של אאע"ה

אכלו רעים (או"א), שתו ושכרו דודים (זו"ן)

שתייה ב' (מזון זו"ן)		שתייה א' (מזון זו"ן)	אכילה ב' (מזון או"א)	אכילה א' (מזון או"א)			
בהוץ	בפנים	בפנים	בפנים	בהוץ	בפנים		
						<p>חסד דעתיק</p> <p>שבכתר דא"א</p> <p>מו"ס דא"א</p> <p>פה דא"א</p> <p>גרון דא"א</p> <p>דיקנא דא"א</p>	א"א
						<p>ג"ר דאו"א</p> <p>פה דאו"א</p> <p>גרון דאו"א</p> <p>ו"ק דאו"א</p>	או"א
						<p>מזון לו"ק דאו"א</p> <p>ה' קולות</p>	זו"ן
						<p>מזון לו"ק דזו"ן</p> <p>ה' דברים עם ברכותיהם (כנגד הגשמיות)</p>	זו"ן

בוונת האכילה (ושתייה)
 (רחיצה, סיכה, נעילת ות"ה)

כוונת האכילה העליונה דאלפי"ן דא"ק

בסוד והוא עומד עליהם תחת העץ.

מאוזן וחוטם דא"ק עד פה דא"ק

איהיהיה
איהיהיה

יכוין להמשיך היו"ד העליונה דאל"ף ראשונה מי"ם דאוזן ימין דא"ק שבחינתה ה' בציור ד' שמספרם י' (והם או"מ), והוא"ו דאל"ף מו"ק דחוטם ימין (והוא או"פ), והיו"ד התחתונה דאל"ף מי"ם דאוזן שמאל (והוא חיצוניות הכלי).

איהיהיה
איהיהיה

והיו"ד העליונה דאל"ף השניה מי"ם דאוזן שמאל דא"ק שבחינתה ה' בציור ד' (והוא חיצוניות הכלי), והוא"ו דאל"ף מו"ק דחוטם שמאל (והוא פנימיות הכלי), והיו"ד התחתונה דאל"ף מי"ם דאוזן ימין (והוא בחי' או"מ).

איהיהיה
איהיהיה

והיו"ד העליונה דאל"ף ראשונה דב' אלפי"ן השניים מי"ם דאוזן ימין (או"מ), וו"ד מי"ם דחוטם ימין (או"פ).

איהיהיה
איהיהיה

והיו"ד העליונה דאל"ף הב' מי"ם דאוזן שמאל (חיצוניות הכלי), וו"ד מי"ם דחוטם שמאל (פנימיות הכלי).

בפה דא"ק

שמאל הפה - לחי עליון בלבד		ימין הפה - לחי עליון בלבד		ויכוין להעבירם דרך פנימיות א"ק עד הפה, שני אלפי"ן ראשונים דשני מיני האלפי"ן בימין הפה הבל ודיבור, ושני אלפי"ן שניים דשני מיני האלפי"ן בשמאל הפה הבל ודיבור.
שמאל דשמאל	ימין דשמאל	שמאל דימין	ימין דימין	
דיבור	הבל	דיבור	הבל	
א	א	א	א	
יוד	יוי	יוד	יוי	

שמאל הפה - לחי עליון		ימין הפה - לחי עליון		ואז נחלקים הווי"ן דאלפי"ן לאורכם, ארבע חצאים בלחי העליון, וארבע חצאים בלחי התחתון, ונעשים ארבע הבלים וארבע דיבורים.
ב' דיבורים	ב' הבלים	ב' דיבורים	ב' הבלים	
א	א	א	א	
יוד	יוי	יוד	יוי	
שמאל הפה - לחי תחתון		ימין הפה - לחי תחתון		

והנה ארבע פעמים הבל גי' קמ"ח. ויכוין לטחון הארבעה הבלים ע"י ל"ב שינים, ונגמרה פעולתו.

מפה דא"ק עד או"א

ומשם ימשיך השפע ממדריגה למדריגה,
עד חסד דעתיק.
ומשם לגולגלתא דא"א,
שמשם נמשכים י"ג חיורתי
שהם שלשה הוי"ו"ת, כמספר לח"ם

ימשיך השפע עד חסד
דעתיק, ומשם לגולגלתא
דא"א, שמשם נמשכים
י"ג חיורתי

יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'

י"ג חיורתי

ומשם לי"ג נימין

יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'

י"ג נימין

ומשם למזל הח', הכולל
כל י"ב תיקוני דיקנא

יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'

מזל העליון
משפיע בי"ב
תיקוני דיקנא,
בסוד י' עילאה
ב' ווי"ן דאל"ף
הם י"ב ת"ד
י"ב ת"ד
משפיעים במזל
העליון,
בסוד י' תתאה

ומשם למזל העליון

שבו אל"ף בציור יו"י כזה א
והוא"ו חלוקה לשנים, שהם כמספר
י"ב תיקוני דיקנא, שבמזלא הם כלולים.
והוא משפיע בהם בסוד יו"ד עליונה, והם
משפיעים בו בסוד יו"ד תתאה

ואז יכוין לזווג שני המזלות, שלשה ע"ב דמזל עליון, בשלשה קס"א דמזל התחתון

מזל הי"ג,

אלף ה' וי' ה'
אלף ה' וי' ה'
אלף ה' וי' ה'

מזל התחתון
משפיע בי"ב
תיקוני דיקנא,
בסוד י' עילאה
ב' ווי"ן דאל"ף
הם י"ב ת"ד
י"ב ת"ד
משפיעים במזל
התחתון,
בסוד דל"ת

שבו (המזל התחתון) אלף בציור יו"ד כזה א
והוא"ו חלוקה לשנים, שהם כמספר
י"ב תיקוני דיקנא, שגם בו הם נכללים. והוא
משפיע בהם בסוד יו"ד עליונה, והם משפיעים
בו בסוד דל"ת, כי הנוק' נקראת דל"ת

זיווג נוצר ונקח

יוד אלף ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה'
יוד אלף ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה'
יוד אלף ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה'

מזל ה':
מזל י"ג:

וימשיך משם השפע לאו"א

כוונת אכלו רעים

דא או"א שתי אכילות

אכילה ראשונה

יכוין להמשיך שפע מחסד דעתיק שבכתר דא"א, ולהמשיכו דרך מוחא סתימאה עד פה דא"א, ולהמשיכו ולהוציאו מהפה לחוץ בסוד הבל פה. ודרך הדיקנא ימשיכו עד פה דאו"א מבחוץ, ומשם שואבים וניזונים הג"ר שלהם, שהם או"א עילאין.

אכילה שניה

עוד יכוין להמשיך שפע ממוחא סתימאה דא"א, ולהמשיכו דרך פיו לפנימיות גרונו, ומשם לכח"ב דאו"א, ודרך פנימיות גרונו מתפשט למזון לו"ק שלהם, שהם ישסו"ת.

כוונת שתו ושכרו דודים

דא זו"ן שתי שתיות

שתיה ראשונה

שתיה ראשונה פנימית נמשכת מאכילה שניה דאימא, הנמשכת לה ממוחא סתימאה דא"א למזון הו"ק שלה, ומשם נמשך לג"ר דזו"ן, שהם זו"ן הגדולים (שהם ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן, הנקראים חב"ד דזו"ן בערך יעקב ורחל, שהם מלכיות דמ"ה ודב"ן, הנקראים ו"ק דזו"ן), דרך פנימיות גופא דאימא יורד ומתפשט למוחין דזו"ן דאימא. ומחג"ת נו"ה דמוחין דזו"ן דאימא נמשכים חמשה דברים: אכילה ובכללה שתיה, ורחיצה, וסיכה, ונעילת הסנדל, ות"ה, מזון לחב"ד דזו"ן, שהם זו"ן הגדולים.

שתיה שניה

שתיה שניה חיצונית ע"י הברכות שאנחנו מברכים על אכילתינו ושתיתנו, נמשך ממוחין דאימא עצמה חמשה דברים הנ"ל: אכילה (ובכללה) שתיה, ורחיצה, וסיכה, ונעילת הסנדל, ות"ה, ויורד עד פיה (דאימא), ודרך חוץ יורד ומתפשט לו"ק דזו"ן, שהם יעקב ורחל.

כוונת האכילה של אברהם אבינו ע"ה

זה סדר כוונת המשכת חמשה דברים אלו:
אכילה (ובכללה) שתיה, ורחיצה, וסיכה, ונעילת הסנדל, ות"ה, דשתיה זו השנית

אכילה

מע"ב דחסד דאבא
יוד הי ויו הי
לאימא

יכוין להמשיך שפע משם ע"ב דחסד
דאבא לאימא.

מבינה דאימא
אלף הי יוד הי

ויכוין להמשיך קס"א מבינה דאימא

קס"א דאמא מלובש בע"ב דאבא
יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

ולהלבישו בע"ב הנז"ל

קס"א דאמא מלובש בע"ב דאבא
יוד הה וו הה אלף הה יוד הה
בחסד דאימא, שבו שם אבג"ת
כמספר שארה

ויכוין להמשיך שניהם להתלבש בב' שמות
ב"ן וקנ"א שבחסד דאימא,
שבו שם אבג"ת ין בגימ' שארה

אלף למד הי יוד מם
אלהים
א אל אלה אלהי אלהים
אלהים

שאות ש הוא מספר אלהים דיודיין
ואות א הוא אלהים פשוט
ואות ר היא רבוע אלהים
ואות ה כללות ה' אותיות אלהים

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי
ט' יודיין
בגי' מ"ן דמנצפ"ך

ויכוין כי עיקר המזון נמשך מע"ב קס"א,
שבהם ז' יודיין,
ועם שני יודיין דאות א' דקס"א,
עולים למספר מ"ן דמנצפ"ך

אל"ף דקס"א,
שהוא פה, דאימא,
הכלול מל' שיניים

אלף הי יוד הי

אח"כ יכוין להעביר המ"ן הנ"ל, דרך הפה
והשיניים דאימא, שנעשו מן בחינת

אל"ף דאהי"ה בצירור יו"ד (א),

ומבחינת ו"ד דיו"ד דאבא (א)
שמהם נעשית אימא,

וכולם רמוזים בצירור האל"ף בצורת הפה

הוא בגי' שלושים, מספר שלושים שיניים.

ולפי שהמזון יורד מהסד דאבא
מלמטה מחו"ב,

לפיכך אין כל הל"ב שיניים רמוזים בצירור
האל"ף הנ"ל.

ועוד ב' שיניים,
מכללות האל"ף דקס"א (יו"ד ו"ד)

אה

ועם כל זה, צריך לכוין לעשות הב' שיניים
מכללות ב' אותיות אה שבצירור האל"ף הנ"ל,
כי אותיות יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא,

הוא ציור אות א

ושתי אותיות ו"ד דאבא הם צורת ה

יו"ד דאבא יו"ד דאל"ף דאימא
יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי

פירוש ראשון

נעשה מיו"ד דאל"ף דקס"א דאימא

נעשה מאות ד' דיו"ד דאבא

דיו"ד דאבא, י' פעמים ו' בגי' ז"י

אח"כ יכוין לעשות המזון הנ"ל בחינת
אכילה כמספר אדנ"י ע"ה.

לעשות שם אדנ"י מצירור האל"ף הנ"ל.

והוא כי יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא היא

אדנ"י. ואותיות ו"ד דיו"ד דאבא, הנה

הד' (דיו"ד דאבא) היא ד' דאדנ"י, והו' (דיו"ד

דאבא) בגי' ששים, כי ו"פ י' עולה ששים, כי

הו' מחוברת וסמוכה ליו"ד עילאה דאבא,

והוא מספר ז"י דאדנ"י.

ונעשה שם אדני ע"ה גי' אכילה

פירוש שני

אל"ף דקס"א דפה דאימא, הכלול מיו"ד דאל"ף דקס"א דאימא, ומיו"ד דיו"ד שאבא

לף ה"י יוד ה"י דאימא

נעשה מיו"ד דאל"ף דקס"א דפה דאימא

נעשה מאות ד' הנוספת דאל"ף דקס"א דאימא, והיא מיו"ד דאבא

י' פעמים ו' בגי' י"י

עם אות ו' תתאה דאל"ף והיא מו"ד דאבא, גי' ס"ו כמספר אדנ"י והכולל

ונעשה שם אדנ"י ע"ה גי' אכילה

והוא כי יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא היא ~~א~~ דאדנ"י.

אות ד' הנוספת באל"ף (דקס"א דאימא), היא ד' דשם אדנ"י.

והו' העליונה דאל"ף, לפי שהיא מחוברת לי' העליונה דאל"ף, היא בגי' שישים כמספר גי' דאדנ"י.

ועם אות ו' תתאה דאל"ף גי' ס"ו, כמספר אדנ"י והכולל.

יכוין לעשות מאל"ף דקס"א דפה דאימא אותיות מ"ן שהם בחי' האכילה

ב' דלתי"ן דאל"ף דאהי"ה מ"ן דמנצפ"ך

שהם בחי' האכילה

ב' הווי"ן דאל"ף דאהי"ה ג' דמנצפ"ך

ל"ב שיניים דפה דאימא

חניך עליון - י"ו שיניים הרומזים ביו"ד דאל"ף

א, אל, אלה, אלהי, אלהים עם ריבוע אלהים גי' רי"ו

חניך התחתון - ו' תחתון וב' דלתי"ן, עם ב' אותיות א"ה

א, אל, אלה, אלהי, אלהים עם ריבוע אלהים גי' רי"ו

אח"כ יכוין לחבר את הב' דלתי"ן הנ"ל, זו ע"ג זו, הם צורת ~~א~~ דמנצפ"ך. וב' הווי"ן ~~ו~~ זה ע"ג זה - הם ~~ו~~ דמנצפ"ך. והם המ"ן שהוא האכילה הנ"ל

אח"כ יכוין לטחון ולמתק המ"ן שהוא האכילה הנ"ל, בל"ב שיניים הרמוזים בצירוף האל"ף שבחתיכים דאימא, וכל חניך הוא ריבוע אלהים. ויכוין כי י"ו עליונים שבאל"ף הם י"ו שיניים שבחניך העליון, שהוא ריבוע אלהים שהוא בגי' ר', הרי רי"ו.

והו' התחתונה וב' דלתי"ן, עם ב' אותיות ~~א~~ דהנעשים מצירוף האל"ף, הם י"ו שיניים שבחניך התחתון שהוא ר', הרי רי"ו שני.

ש גי' **אלף למד הי יוד ממ**
שבחכמה.

והוא כמנין רי"ו שבחניך העליון

א, אל, אלה, אלהי, אלהים

ועם **אזהה** ע"ה הנמשך לגרון שהוא בינה, גי' ש'

ויכוין כי כל זה רמוז בתיבת שארה, כי:
ש' דשאר"ה, שהוא מספר אלהים דיודי"ן,
והוא בחניך העליון שהוא חכמה.
והוא כמספר רי"ו שבו ועם מספר
אותיות **אחה"ע** גי' פ"ד, הנמשכים לגרון
שהוא בינה.

ר בחניך התחתון, שהוא בגי'
א אל אלה אלהי אלהים
עם הי"ו שיניים **א א ה**
בגי' רי"ו שהוא חניך התחתון

והר' **דשאר"ה** הוא בחניך התחתון,
ועם הי"ו שיניים, הם מספר רי"ו שבו.

א נכללים ונרמזים **א א ה** חניכים דאימא
ה

והאל"ף וה"א **דשאר"ה** הם א"ה
הנכללים ונעשים מצויר האל"ף הנרמז
בחניכים דאימא.

שתייה

יוד ה' ו' ה' ה' ע"ב
אלף ה' ה' ה' ה' קס"א
גי' מי"ם

אח"כ יכוין להמשיך לזו"ן בחינת מים מהז'
יודי"ן דע"ב קס"א, ומשני היודי"ן **דאל"ף**
דקס"א, שהם ט' יודי"ן גי' מי"ם.

יוד ה' ו' ה' ה' ע"ב
אלף ה' ה' ה' ה' קס"א
גי' יי"ן

ובחינת יין מן הז' יודי"ן דע"ב קס"א

יוד ה' ו' ה' ה' **יוד ה' ו' ה' ה'**
יוד הא ואו הא **יוד הה וו הה**
ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן גי' רל"ב

ויכוין להמשיך המים והיין הנז', דרך
חיד דאימא, ואז נטעם בחיך ונעשה
שתייה כמספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן,
קס"א קמ"ג קנ"א, עם ח"ך

אלף ה' יוד ה' **אלף הא יוד הא**
אלף הה יוד הה
קס"א קמ"ג קנ"א גי' תנ"ה

ויכוין להמשיך המים והיין הנז', דרך חך
דאימא, ואז נטעם בחיך ונעשה שתייה
כמספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן,
קס"א קמ"ג קנ"א, עם ח"ך

סה"כ (רל"ב תנ"ה) תרפ"ז, ועם ח"ך גי' שתייה

עוד יכוין למתקם במילוי עסמ"ב **יוד ה"י ו"ו ה"י** מ"ו **יוד ה"י ו"א ה"י** ל"ז

יוד הא ואו הא י"ט **יוד הה וו הה** כ"ו

מ"ו ל"ז י"ט כ"ו ג"י בומ"ף

חיך העליון
חכמה, שבו
עסמ"ב

יוד ה"י ו"ו ה"י ע"ב

יוד ה"י ו"א ה"י ס"ג

יוד הא ואו הא מ"ה

יוד הה וו הה ב"ן

ועם ב"פ אחה"ע אחה"ע העולים קס"ח
סה"כ ת' דשתי"ה

ט' יודי"ן
ג"י מי"ם, עם
י' דשתי"ה
ג"י ימי"ם,
מ"ד דחו"ב
דז"א

יוד ה"י ו"ו ה"י

יוד ה"י ו"א ה"י

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה

ג"י מי"ם, ועם י' דשתי"ה
ג"י ימי"ם

שהם מ"ד דחו"ב דז"א

ת

ויכוין באותיות שתיה:
כי אותיות ת"י דשתי"ה הם בחיך העליון
חכמה, שיש בו כללות עסמ"ב

ועם ב"פ אחה"ע אחה"ע,
א' דחכמה, והב' הנמשך ממנו לבניה,
יעלה כמספר ת' דשתי"ה

י

ויש בהם ט' יודי"ן כמספר מי"ם
ועם י' דשתי"ה הם ימי"ם,

שהם מ"ד דחו"ב דז"א

ש

ואות ש' דשתי"ה היא בחיך התחתון,
בינה שבה ג' אהי"ה
דיודי"ן דאלפי"ן ודההי"ן
כמספר ש' דשתי"ה ועוד קנ"ה

חיך תחתון - בינה
שבה ג' שמות קס"א קמ"ג קנ"א (ג' תנ"ה),
כמספר ש' וקנ"ה.
וקנ"ה הנשארים יורדים לבחינת קנ"ה,
לשאוב המשקין

אלף ה"י יוד ה"י

אלף הא יוד הא

אלף הה יוד הה

ויש בג' שמות אלה חמשה יודי"ן, ועם
חמשה יודי"ן הרמוזים בה' דשתי"ה
ג"י ימי"ם

שהם מ"ן דחו"ב דנוק'

ה

והקנ"ה אורות הנשארים, יורדים ונמשכים
לבחי' קנ"ה, לשאוב המשקים
ויש בהם (ג' אהי"ה) ה' יודי"ן, ועם ה' יודי"ן
הרמוזים באות ה' דשתי"ה, גימ' ימי"ם,
שהם מ"ן דחו"ב דנוק'

❧ רחיצה ❧

<p>ע"ה גי' רחיצ"ה (313)</p>	<p>אלף הי' יוד הי' אלף הה' יוד הה' לזו"ן</p>	<p>יכוין להמשיך לזו"ן רחיצה העולה בגי' קס"א קנ"א והכולל.</p>
---------------------------------	--	--

<p>להמשיך המים מקס"א דבינה דאימא אלף הי' יוד הי'</p>	<p>ויכוין להמשיך המים מקס"א דבינה דאימא</p>
---	---

<p>שד"י גי' רחיצ"ה ע"ה (314)</p>	<p>למקוה שהוא קנ"א, שבו שם שד"י אלף הה' יוד הה' שד"י ומשם (מיסוד דאימא) לזו"ן</p>	<p>למקוה שהוא קנ"א שביסוד דאימא, שבו שם שד"י העולה כמס' רחיצ"ה ע"ה.</p>
--	---	---

❧ סיכה ❧

יכוין להמשיך שמ"ן לסוד את זו"ן באופן זה:

<p>מצפץ</p>	<p>ש'</p>	<p>ש' דשמ"ן משם מצפ"ץ גי' ש'</p>
<p>לוד ה' ו' ה' ה'</p>	<p>מ</p>	<p>מ' דשמ"ן מארבע יודי"ן דע"ב דחסד דאבא</p>
<p>אלף הי' יוד ה'</p>	<p>ן</p>	<p>ן' דשמ"ן מה' יודי"ן דקס"א: ב' יודי"ן מאות וג' יודי"ן שבמלוי קס"א והם מ"ן דמנצפ"ך</p>
<p>להמשיכו (השמן) לזו"ן</p>		

סדר הכוונות של ברכת המזון - בקיצור

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול	שבת	יר"ט	
ומילוי מילואו (ד"ל אותיות) אלה למד פא דלת למד תו [צרכ"ס תי"ו] נון ואו נוך, יוד ואו דלת.	יש"ה כ"ו יוד הי ויו הי	יש"ה כ"ו יוד הי ואו הי ס"ג יוד הי ואו הי אות' גי יוס עוז - ע"ג	שס אדנ"י צגי ס"ה
ס"ה עס ד"ל ע"ה צגי מאה צרכות.		כ"ו עס ע"ב וכלל ב' השמות צגי מאה צרכות	
כ"ו עס ס"ג עס י' אות' ע"ה צגי מאה צרכות.			

טבלת ד' ברכות בחול:

מילת ה' שבסיום הברכה	כללות ברכה		
יְהוָה הוֹן את הכל	להאיר למוח החכמה דנוק' אלה למד פא	ברכה א' הון	
אלהים על הארץ ועל המזון	להאיר למוח הבינה דנוק' דלת למד תו [צרכ"ס תי"ו]	ברכה ב' הארץ	
צג' ימים א' ישאיר תוס' שבת, וצג' ימים אחרונים יקבל תוס' שבת יוס א' ויוס ג' מ"ה יוד הא ואו הא קמ"ג אלה הא יוד הא אל אדנ"י שצטשיכ	להאיר למוח החסדים דדעת דנוק' נון ואו נוך	ברכה ג' בונה ירושלים	
יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול בונה ברוחמיו ירושלים			
האל אבינו ...	להאיר למוח הגבורות דדעת דנוק' יוד ואו דלת	ברכה ד' הטוב והמטיב	

טבלת ד' ברכות בשבת ויר"ט: (בכללי הברכה ובמילת ה' שבסיום הברכה. ובברכה רביעית בכללי הברכה בלבד)

המשכה למוח דנוק'	המשכה למוח דז"א	התכללות העולמות	ברכה
שבת (דע"ב)	יר"ט (דס"ג)		
למוח חכמה דנוק' יוד הי ויו דלת	למוח חכמה דז"א יוד הי ויו הי	אלילות דאלילות	ברכה א' הון
למוח צינח דנוק' הי יוד דס"ג	למוח צינח דז"א יוד הי ואו הי	צריאח דאלילות צאלילות דאלילות	ברכה ב' הארץ
למוח חסדים דדעת ואו אלה ואו	למוח חסדים דדעת יוד הא ואו הא	יזירח דאלילות צצריאח ואלילות דאלילות	ברכה ג' בונה ירושלים
למוח גבורות דדעת הי יוד	למוח גבורות דדעת יוד הא וו הא	עשיח דאלילות צאלזי וצרי ויזי דאלילות	ברכה ד' הטוב והמטיב

כוונות מזיגת הכוס:

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא ייך ד"י, כמספר ג' ווי"ן דשס ז"ן, ועס ז"ן עלמו צגי יי"ן כזה: ווו יוד ה"ה וו ה"ה. גם יכוין לחמישה ידות דשס ז"ן, שצגי יי"ף כזה:

י' מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך |

וימזגנו צתשעכ יודין דעסמ"צ כמספר מז"ם: יוד ה"ל ו"ו ה"ל - יוד ה"ל וא"ו ה"ל - יוד ה"א וא"ו ה"א - יוד ה"ה וו ה"ה.

בשבת: רַצְיָה וְהַחֲלִיצָנוּ יכוין להתפלל שיחליצנו ה' מכנכסת ושליעת מטטרו"ן, ושתיכס כנכסג ע"י ז"א דאצילות או ע"י עולם הבריאה.

בראש חודש: ... ב'יום

ר	יכוין צגי ריבוע חלכ"ס פשוט	א אל אלה אלהי אלהים.
א	רמז צר"ת חלכ"ס פשוט	אלהים.
ש	יכוין צגי חלכ"ס דיווד"ן	אלה לבמד ה"י יוד מ"ם.
חודש	יכוין צגי קס"א קמ"א	אלה ה"י יוד ה"י - אלה ה"ה יוד ה"ה.
ראש החודש	ע"כ צגי	ש"ן דלת יוד צגי תפי"ד ה"ה (ניקוד קמז רומז לא"ח).

ברכת הטוב והמטיב:

הטוב החסדים והמטיב הממתיקים לגבורה ברדתם לכל שהוא היסוד שבבכל יום ויום,

מיתוק באו"י

החסדים הממתקים	הגבורות הנמתקות
הוא חסד ההוד יְהוָה	ממתיק לָנוּ גבורה דחסד שבהוד דיסוד יְהוָה
הוא חסד הנצח יְהוָה	ממתיק לָנוּ גבורה דגבורה שבנצח דיסוד יְהוָה
הוא חסד הב"ש ת"ת וְה'	ממתיק לָנוּ ב"ש גבורה דת"ת שבב"ש ת"ת דיסוד וְה'

מיתוק באו"ח

החסדים הממתקים	הגבורות הנמתקות
הוא חסד הב"ש ת"ת וְה'	ממתיק גְּמֻלָנוּ ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד יְה'
הוא חסד ההוד יְהוָה	ממתיק גְּמֻלָנוּ גבורה דנצח שבגבורה דיסוד יְהוָה
הוא חסד הנצח יְהוָה	ממתיק גְּמֻלָנוּ גבורה דהוד שבחסד דיסוד יְהוָה

ע"י מחברת הקודש שער השבת, שער ר"ח, טעמי המצוות פרשת עקב. שעה"כ דרושי קדושת ליל שבת דרוש ה', ענין סעודת שהרית דשבת, דף ע"ד ע"ג.

יבין עצמו לקיים מצוות עשה לברך ברכת המזון, ביראה ואהבה ובכוונה עצומה ובשמחה רבה ובטוב לבב, להמשיך שפע וברכה רבה ומוחין וחיות ומזון לנוק' קדישא דז"א דאצילות. וממנה לנו ולכל העולמות הקדושים.

ויעצום עיניו ויאסור ידיו זו על גב זו, ימנית על שמאלית, כיושב לפני המלך מלכו של עולם, מלכות קדישא דז"א דאצילות.

קודם מים אחרונים יאמר לשם יחוד זה (בן איש חי פרשת חקת ב')

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂבִינְתֵיהּ

יְאֵהֲדוּנָהּ

וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ
אֵיֵהֵיֵוָה

בְּדְחִילוּ וּרְחִימוּ
יְאֵהֲדוּנָהּ

לְיַחְדָּא שְׁם אוֹתִיּוֹת י"ה (או"א) בְּאוֹתִיּוֹת ו"ה (זו"ן)

בְּיַחְדָּא שְׁלִים

יְהוָהֵי יְאֵהֲדוּנָהּ

[על ידי שפע א"ס ב"ה המושפיע בהם ומיחדם]

בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל

הָרִי אֲנַחְנוּ בְּאִים לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה דְאוּרֵי־תָא, לְבָרַךְ בְּרַפְתְּ הַמְזוֹן

כְּפָתוּב בַּתּוֹרָה, וְאֶכְלֶתְ וּשְׂבַעְתְּ וּבִרְכַת אֶת־יְהוָהֵי יְאֵהֲדוּנָהּ

אֱלֹהֶיךָ, עַל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. לְתַקֵּן שִׁרְשׁ מִצְוָה זו

בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן. וְיֵהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָהֵי יְאֵהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי

אֲבוֹתֵינוּ שְׁתֵּהא חַיְשׁוּבָה וּמְקַבְּלַת וּרְצוּיָהּ לְפָנֶיךָ בְּרַכָּה רַאשׁוֹנָה

וּבְרַכָּה שְׁנִיָּה וּבְרַכָּה שְׁלִישִׁית אֲשֶׁר נְבָרַךְ עֲתָה עַל־הַמְזוֹן, [וְתַתֵּן־

לָנוּ כֶּזֶח וּיְקַלַת וְעֵזֶר וְסִיעוּעַ לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן נְיֻקְבִין וְלְהַמְשִׁיךְ אַרְבַּעַה הַמוּחִין

לְיִשְׂרָאֵל וְרַחֵל (הַגְדוּלָה). וְגַם תִּהְיֶה חַיְשׁוּבָה וּמְקַבְּלַת וּרְצוּיָהּ לְפָנֶיךָ בְּרַכָּה

רְבִיעִית אֲשֶׁר נְבָרַךְ עֲתָה, וְתַתֵּן־לָנוּ כֶּזֶח וּיְקַלַת וְעֵזֶר וְסִיעוּעַ לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן

נְיֻקְבִין וְלְהַמְשִׁיךְ אַרְבַּעַה מוּחִין לְיַעֲקֹב וְרַחֵל. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ כּוֹנְנָנוּ

בְּכָל־הַכּוֹנְנוֹת הָרְאוּיֹת לְכוֹן בְּאַרְבַּע בְּרַכּוֹת אֵלוֹ שֵׁל הַמְזוֹן.

וְיֵהִי | נַעֲם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ,

וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.

כוונות מים אחרונים

יכוין להרחיק מעליו קטרוג אסמון וליילית ע"י מימי החסד.
 וכשיטול מים אחרונים יכוין בר"ת מ"א, ובר"ת וס"ת דתיבת אחרונים.
 והם מ"א אותיות דפשוט ומלא ומלא דמלא דאהי"ה דיודי"ן, ומ"א אותיות דאהי"ה דאלפי"ן:

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד שמאל
 לפשוט ומלא דאהי"ה דאלפי"ן
אהי"ה : אלף הא יוד הא

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד ימין
 לפשוט ומלא דאהי"ה דיודי"ן
אהי"ה : אלף הי יוד הי

והמ"א אותיות יחלק
 אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

והמ"א אותיות יחלק
 אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

גודל	א
אצבע א'	הי"ה : אלף הא יו
אצבע ב'	ד הא : אלף למד פ
אצבע ג'	א, הא אלף, יוד ו
אצבע ד'	או דלת, הא אלף

גודל	א
אצבע א'	הי"ה : אלף הי יו
אצבע ב'	ד הי : אלף למד פ
אצבע ג'	א, הי יוד, יוד ו
אצבע ד'	יו דלת, הי יוד

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
 ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
 ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל

אהי"ה

אצבע א'	אצבע ב'	אצבע ג'	אצבע ד'
אלף	הא	יוד	הא

גודל

אהי"ה

אצבע א'	אצבע ב'	אצבע ג'	אצבע ד'
אלף	הי	יוד	הי

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע א'	אצבע ב'
אלף למד פא	הא אלף
אצבע ג'	אצבע ד'
יוד ואו דלת	הא אלף

אצבע א'	אצבע ב'
אלף למד פא	הי יוד
אצבע ג'	אצבע ד'
יוד ויו דלת	הי יוד

אח"כ יאמר למנצח בנגינות וגו', וטוב לצייר במחשבתו בצורת המנורה:

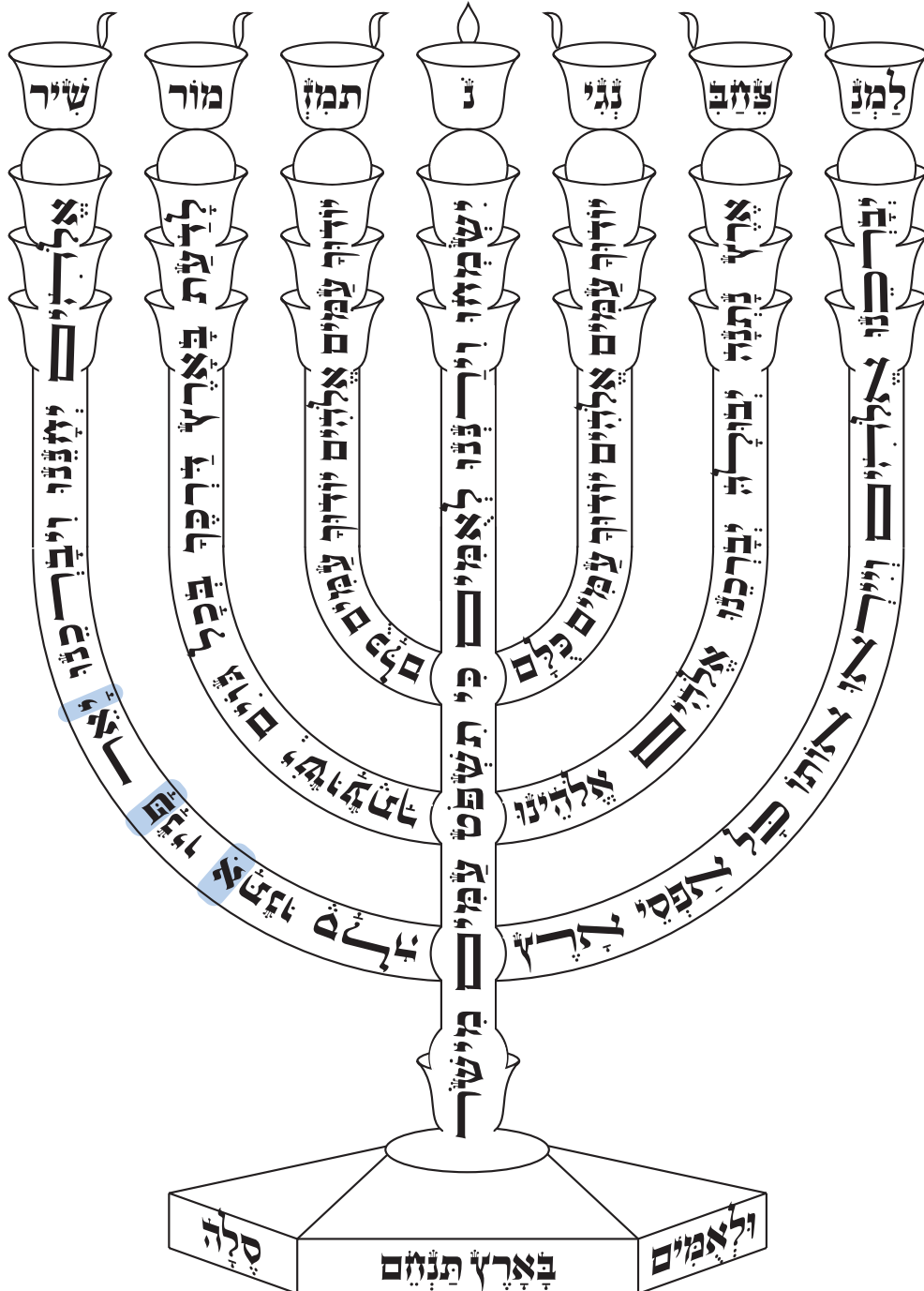
שׁוֹיֵתִי

איִדהִנוּיָה

לִהְיוּ־אֲדֹנָי יְאֹהֲדוּנֵהִי לְנַגְדֵי

תְּבַמִּיד

יְאֹהֲדוּנֵהִי

בשבת וביום טוב וביום שאין אומרים בו תחנון, אומרים זה:

**שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בְּשׁוּב יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֶת שְׂיִיבַת צִיּוֹן הַיְיָנוּ כְּחֻלְמִים: אֵיזָא
יִמְלֵא שְׂחֻזְקָא פִּינּוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אֵיזָא יֵאָמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ
לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי: הַגְּדִיל יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הַיְיָנוּ שְׂמֹחִים: שׁוּבָה
יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֶת שְׂבִיתָנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנִיבָב: הַזְרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ:
הַלּוֹף יִלָּף וּבָכָה נִשְׂא מִשְׁךָ הַזְרַע. בֵּא יִבֵּא בְּרִנָּה. נִשְׂא אֲלֻמֹּתֵינוּ:**

בחול קודם ברכת המזות אומרים מזמור זה, במקום שיר המעלות:

עַל
נְהָרוֹת בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינּוּ בְּזָכְרָנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ
תִּלְיָנוּ כְּעֹרֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׂאֵלֵנוּ שׁוּבֵינוּ אֵיךְ נִשְׁרֵי « אֶת שִׁי תִדְבֵּק
לְשׁוֹנֵי לְחֵפֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֹתֵי:
זָכַר יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ לְבִנְיָ אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיָּסוּד
בָּה: בֵּת בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרֵי שִׁישְׁלָם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שִׁגְמַלְתָּ לָנוּ: אֲשֶׁרֵי
שִׂיאֵנוּ וְנִפְץ אֶת עַלְלֵיךְ אֶל הַסֶּלַע:

**הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיִם » מַצֹּת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמַּזֶּן שֶׁנֶּאֱמַר, וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ
וּבְרַכְתָּ אֶת יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵיךְ, עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:**

אחר אכילתו בימות החול יתעצב על חורבן ביהמ"ק:

אחר שאכל ושתה והתענג באותם המאכלים על שולחנו, צריך לזכור חרבן בית המקדש, ויצטער וידאג ויתעצב על היכלא דמלכא דאתחרב. ובשביל אותו הצער והעצבות שמצטער ומתעצב על שולחנו באותה שמחה של המאכל ומשתה, הקב"ה מחשב עליו כאלו בנה ביתו והיכלו ובנה כל אותם חורבות של ביהמ"ק, אשרי חלקו. (זוה"ק תרומה דף קנ"ז ע"ב)

יסיר הסכין מעל השולחן:

קודם ברהמ"ז יסיר הסכין מעל השולחן בין בחול ובין בשבת ויו"ט. ענין הסרת הסכין מהשולחן קודם ברהמ"ז מקורו בשער רוה"ק דף ט' ע"ב, ובשער הגלגולים הקדמה ל"ה, והוא נאמר למי שהוא משורש קין. ובשער הגלגולים הקדמה ל' כתב שאחר חטא אדה"ר נתערבו השורשים, ולכן צריך כל אדם להזהר בזה. וכתב הבא"ח פר' חקת (שנה ראשונה) וכף החיים ח"ב סימן ק"פ אות ט"ו, שהיות ושורש הנפש של האדם לא משתנה בשבת ויו"ט, לכן יש להזהר בזה גם בשבת ויו"ט.

ואח"כ יאמר פסוקים אלו:

אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָה בְּכָל עֵת » תְּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: סוּף דְּבַר הַכֹּל
נְשַׁמְעֵ אֶת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׂמֹר כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם:
תְּהִלָּת יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָה יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֵךְ » כָּל־בְּשָׂר שִׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנוּ
נְבָרֵךְ יְהִ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

(כשיש לו כוס, יקח הכוס בידו),

ויאמר:

וַיְדַבֵּר » אֵלֵי זֶה הַשְּׁלֹחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָה.

סדר כוונת גירוש הסט"א מהשולחן

יכוין לגרש הסט"א העומדת על השולחן, ובפרט כשאין לו זימון,
בכח השמות קס"א קמ"ג שמספרם ש"ד.

קמ"ג

אלף הא יוד הא

קס"א

אלף הי יוד הי

גי ש"ד

ועם ח' אותיות שורשיהם וב' כוללים (בגי"י), שמספרם שד"י,

אה"ה

אה"ה

הרי שד"י,

להשרות השכינה על השולחן.

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול

יכוין לשם אדנ"י העולה ס"ה,

ומילוי מילואו

אלף למד פא

דלת למד תו [בר"ח ת"ו]

נון ואו נוון

יוד ואו דלת

ד"ל אותיות.

ס"ה עם ד"ל ע"ה בגי' מאה ברכות.

שבת

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ע"ב **יוד ה"י וי"ו ה"י**.

כ"ו עם ע"ב בגי' צ"ח, עם כללות ב' השמות בגי' מאה ברכות.

יו"ט

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ס"ג **יוד ה"י ואו ה"י**,

ועשר אותיותיו **יוד ה"י ואו ה"י** (בגי' ע"ג, שהוא יו"ם טו"ב).

כ"ו עם ע"ג, ע"ה בגי' מאה ברכות.

הקדמה כללית לשבת / יו"ט

יכוין בארבע ברכות דברכת המזון

1. התכללות עולמות אבי"ע דאצילות.
2. להמשיך ארבעה מוחין חו"ב חו"ג לו"א (עסמ"ב).
3. להמשיך לחו"ב חו"ג דנוקבא ד' אותיות דע"ב במילוי המילוי, שהם כ"ה אותיות. (ביו"ט, ד' אותיות דס"ג במילוי המילוי.)

סדר ברכת המזון בקיצור

בנוסח עה"מ ו ספרד

למהדורה המלאה של ברכת המזון
(כולל מטבע ברכה), עבור לעמוד מד

כוונות בכללות ברכה א' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח חכמה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות אל"ף דאדנ"י, כזה
אלף למד פא

1. שבת התכללות העולמות אצילות דאצילות.
 2. להמשיך מוח חכמה לז"א, **יוד הי' ויו הי'.**
 3. להמשיך מוח חכמה לנוקבא, **יוד ויו דלת** (דע"ב). [יו"ט יכוין **יוד ואו דלת** דס"ג].
- ברכת הזן היא בזו"ן הגדולים דאבי"ע דפנימיות דאצילות, ודאבי"ע דחיצוניות ודפנימיות דבריאה.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל
הַזֵּן אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם כְּלוּ¹ בְּטוֹבוֹ גִּי עִהּ יְהו"ה, בְּזוֹן
גִּי מִלּוּי דַרְבּוּעַ מִ"ה יוֹד. יוֹד הָא. יוֹד הָא וְאוּ. יוֹד הָא וְאוּ הָא בְּחֻסְדֵּךְ
גִּי י' י' הוּא יְהוּה וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נוֹתָן גִּי אב"ג ית"ץ לָחֶם לְכֹל-
בְּשָׂר ר"ת גִּי יב"ק יאהלוההים. כִּי לְעוֹלָם חֻסְדּוֹ². וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן תְּמִיד לְעוֹלָם
וְעַד³. כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל זה הוא אל שדי שבריאה והוא משפיע אל זון שהוא בגי
אל יהוה שביצירה ומפְרָנְס־לְכֹל וְשֶׁלֹּחַנוּ עֲרוּךְ לְכֹל. וְהִתְקִין מִזִּיָּה
וּמִזּוֹן לְכֹל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֻסְדּוֹ. כְּאָמֹר:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַזֵּן
אֶת-הָעוֹלָם כְּלוּ¹ בְּטוֹבוֹ גִּי עִהּ יְהו"ה, בְּזוֹן
מִ"ה יוֹד. יוֹד הָא. יוֹד הָא וְאוּ. יוֹד הָא וְאוּ הָא בְּחֻסְדֵּךְ
גִּי י' י' הוּא יְהוּה וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתָן גִּי אב"ג ית"ץ לָחֶם לְכֹל-
בְּשָׂר ר"ת גִּי יב"ק יאהלוההים, כִּי לְעוֹלָם חֻסְדּוֹ², וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל,
תְּמִיד לֹא-חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן לְעוֹלָם וְעַד³, בְּעֶבֶר
שִׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל זה הוא אל שדי שבריאה והוא משפיע אל
זון שהוא בגי אל יהוה שביצירה ומפְרָנְס־לְכֹל וּמִטֵּיב לְכֹל, וּמִכִּיּוֹן מִזּוֹן
לְכֹל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא, כְּאָמֹר:**

1 ללא קשר למי אני, איזה עיסוק יש לי, איזה השתדלות אני עושה.
 2 בגלל שהוא טוב ורוצה להיטיב, ואוהב אותי אהבה אינסופית, ונותן לי הכי טוב בשבילי, מאוצר מתנות חיים.
 3 בתנאי שאני מאמין שהוא נותן ולא מוגבל בכלום, ולא חוסם אותנו, ללא קשר לעיסוק שלי ולהשתדלות שלי.

פּוֹתֵנוּ אֶת-יְיָ ב' יוֹדִי"ן

ר"ת פא"י

ג' **לֵאֱהוּדוֹנָהּ** חיבור זו"ן
 חכמה דז"א ו"ק יסוד דנוק'

פּוֹתֵנוּ ג' שע"ח, מ"ה, ס"ה

יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי חִיּוּרְתִי
 אֶלֶף לַמֹּד אֶלֶף לַמֹּד ש"ע

יֹדֵהּ הִי וְאֵהָא אדנ"י
 לז"א (מ"ה) ולנוק' (ס"ה)

ס"ת זנתך. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א, לנוק', לחכמה דלאה

יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי : יֹדֵהּ וְיֹדֵהּ דַּלְתַּת . הִי יֹדֵהּ . וְיֹדֵהּ וְיֹדֵהּ . הִי יֹדֵהּ
 ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך 400 = 10 x י' x 4

ס"ת זנתך, באתב"ש סא"ל, ג' **יֵאֱהוּדוֹנָהּ**

וּמְשִׁבֵּיעַ בגמ' זנתך

ס"ת זנתך. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א, לשם חת"ך דיעקב ורחל

יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי : יֹדֵהּ וְיֹדֵהּ דַּלְתַּת . הִי יֹדֵהּ . וְיֹדֵהּ וְיֹדֵהּ . הִי יֹדֵהּ
 ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך 400 = 10 x י' x 4

[יכוין ר"ת רח"ל] **כָּל זֵי רָצוֹן** רצו"ן בגי' קפ"ד קס"א

יֹדֵהּ . יֹדֵהּ הִי . יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי . יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי יסוד דאבא (קפ"ד)

אֶלֶף הִי יֹדֵהּ הִי יסוד דאימא (קס"א)

להמתיק רחל **רַחֵל** הרמוזה בר"ת

להמתיק ב' דמעין (מעכבים פרנסה) **מַזְנוֹן פֶּרַח** (פ"ר)

דִּינָן דִּינָן דִּינָן דִּינָן דִּינָן (ש"ך)

גם יכוין להמשיך מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדוֹנָהּ
 הִי הִי וְיֹדֵהּ הִי
 אֶתְּנוּ הַכֹּל

חול יכוין **יְיָ הוֹדֵהּ**

- 1. המשכה למוח חכמה דז"א, **יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי**, שבת
- 2. המשכה למוח חכמה דנוק' **יֹדֵהּ וְיֹדֵהּ דַּלְתַּת** (דע"ב). [ביו"ש יכוין **יֹדֵהּ וְאֵהָא דַּלְתַּת** דס"ג].
- 3. התכללות העולמות אצילות דאצילות.

הִזְנוּ אֶת הַכֹּל

כוונות בכללות ברכה ב' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח בינה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות דל"ת דאדנ"י, כזה **דַּלְתַּת לַמֹּד תו** [בר"ה ת"י"ו].

- 1. התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות. שבת
- 2. להמשיך מוח בינה דז"א, **יֹדֵהּ הִי וְאֵהָא**.
- 3. להמשיך מוח בינה לנוקבא, **הִי יֹדֵהּ** (דע"ב). [ביו"ש יכוין **הִי יֹדֵהּ** דס"ג].

נֹודָה לְךָ יְהוָהנִי יֵאָהֲדֹנָהי אֱלֹהֵינוּ היה בעל היסוד המהותיים **עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ**
אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזוֹן.
עַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל
בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמִדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי
רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים (י"מ: שִׁחֻזְנָתָנוּ) וּמִזוֹן שִׂאתָה זָן
וּמִפְרִיָס אוֹתָנוּ.

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר ונזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָן הַזֶּה.

לחנוכה

בַּיָּמִי מִתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כִּהֵן גָּדוֹל חֹשֵׁמוֹנָאִי וּבְנָיו. כִּשְׁעֲמֻדָּה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. רָשָׁעִים תּוֹרַתְךָ וְלֹהַעֲבִירִים מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְּתָּ אֶת רִיבָם. דִּבַּתְּ אֶת דִּינָם. נִקְמַתְּ אֶת נִקְמָתָם. מִסֵּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים. וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ: קָרָה עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כִּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בְּיַתְךָ וּכְפָנוּ אֶת יְהִיכָדְךָ. וְטַהֲרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ. וְקִבְּעוּ שְׂמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת וְנֹודָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

לפורים

בַּיָּמִי מִרְדְּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה. כִּשְׁעֲמֻד עֲלֵיהֶם הַמֶּזֶן הִרְשָׁע. בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגַּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים. מִנְּעַר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד בְּשַׁלְשֵׁה עֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עֶשְׂרִי הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַתְּ אֶת עֲצָתוֹ וְקַלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ. וְתִלְוֵ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הַעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת וְנֹודָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

עַל הַכֹּל יְהוָהנִי יֵאָהֲדֹנָהי אֱלֹהֵינוּ היה בעל היסוד המהותיים **אֲנַחְזָנוּ מוֹדִים לְךָ וּמִבְּרָכִים**
אֶת שִׁמְךָ. כְּאֲמוּר וְאֶכְלֵת וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכָתְךָ

את

נֹדֶה לְךָ יְהוָה יֵאָדוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָּאֲבוֹתֵינוּ,
אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ
יְהוָה יֵאָדוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים,
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁנִּתְמַת בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמִדְתָּנוּ, וְעַל
חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחִוַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת
מִזֵּון שְׂאֵתָה זֶן וּמִפְרֵס אוֹתָנוּ תַמִּיד, בְּכָל־יוֹם וּבְכָל־עֵת
וּבְכָל־שָׁעָה:

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר ונזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.
על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנצמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

להנוכה

בְּיָמֵי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על־עמך ישראל, ר' השכיחם תורתך ולהעבירים מלוקי רצונך, ואתה ברומיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, רבת את־רַיבם, דגת את־דיצם, נקמת את־נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך, ורף עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פהיום הזה, ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את־היכלך, וטהרו את־מקדשך, והדליקו נרות בנצרות קדשך, וקבעו שמונת (מים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם נס ופלא ונודה לשמך הגדול סלה) ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול:

לפורים

בְּיָמֵי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרוג ולאבד את־כל־היהודים, מנער ועד־זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלשה עשר לחודש שנים־עשר הוא חידש אדר, ושללם לבו, ואתה ברומיך הרבים הפרת את־עצתו, וקלקלת את־מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת־בניו על־העץ, (ועשית עמהם נס ופלא ונודה לשמך הגדול סלה):

וְעַל הַכֹּל יְהוָה יֵאָדוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תַמִּיד
לְעוֹלָם וָעֶד: כַּכְּתוּב, וְאָכַלְתָּ וְשִׂבַּעְתָּ וּבֵרַכְתָּ
אֵת

כונות מזיגת הכוס

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא **י"ן ז"ל**, כמספר ג' ווי"ן דשם ב"ן, ועם ב"ן עצמו בגי' יי"ן כזה
ו ו ו י ו ד ה ה ו ו ה ה

גם יכוין לחמישה ידות דשם ב"ן, שבגי' **י"ן ז"ל** כזה

ו ו מ נ צ פ ר ל ו ו מ נ צ פ ר ל ו ו מ נ צ פ ר ל ו ו מ נ צ פ ר ל

וימזגנו בתשעה יודין דעסמ"ב כמספר **מ"י"ם**

ל ו ד ה ל ו ל ו ה ל

ל ו ד ה ל ו א ו ה ל

ל ו ד ה א ו א ו ה א

ל ו ד ה ה ו ו ה ה

יְהוָה יְאֱהֲדוּנֵהוּ אֱלֹהֵיךָ ^{תקין בעל הטובות והמזות ט"ס} **עַל הָאָרֶץ הַטְּבֵּה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:**

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יְאֱהֲדוּנֵהוּ הו"ו תו"ו וכו"ו אדור הכל}

חול יכוין **אלהים**

1. **שבת** המשכה למוח בינה דו"א, **יוד ה"י ואו ה"י**.
2. המשכה למוח בינה דנוק' **ה"י יוד** (דע"ב). [י"ט יכוין **ה"י יוד** דס"ג].
3. התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות, כנז'.

עַל-הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוּן.

כוונות בכללות ברכה ג' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח החסדים דדעת דנוק' מט' אורות דט' אותיות דאות נו"ן דאדנ"י, כזה

נו"ן ואו נו"ן

- שבת
1. התכללות העולמות יצירה דאצילות בכריאה ואצילות דאצילות.
 2. להמשיך מוח חסדים דדעת לז"א, יוד הא ואו הא.
 3. להמשיך מוח חסדים דדעת לנוקבא, ו"ו יוד ו"ו (דע"ב). [ביו"ט ואו אלף ואו דס"ג].

רָצוּם יְהוָהּ יֵאָהֲדוֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ,
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ,
 וְעַל הַיְכָלְךָ, וְעַל מְעוֹנֶךָ, וְעַל דְבִירָךְ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו, אָבִינוּ רַעֲנוּ זַיְנוּ פְרָנְסָנוּ כְּלָכְלָנוּ
 הַרְוִיעֵנוּ, הַרְוִיעֵנוּ מִהָרָה מִכְּלֵי־צָרוֹתֵינוּ, וְנָא אֵל תְּצַרֵּיכֵנוּ
 יְהוָהּ יֵאָהֲדוֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ לַיְדֵי מַתָּנוֹת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לַיְדֵי
 הַלְוָאֲתָם, אֲלֵא לַיְדֵךְ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֲבָה הַעֲשִׂיָרָה וְהַפְתּוּחָה.
 יְהִי רָצוֹן שְׂלֵא זָבוּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא נִפְלָם לְעוֹלָם הַבָּא,
 וּבִמְלָכּוֹת בַּיִת דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תַּחֲזִירָנָה לְמִקּוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת יאמר רצה:

רְצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְכוּיִן לְהַתְפַּלֵּל שִׁיחֲלִיעֵנוּ ה' מִהֲנַחֲגַת וּשְׁלִיטַת מַטְטְרוֹן וְשִׁתְהִיָּה הִנְהַגָּה עַל יְדֵי ז"א דֹּאֲצִילוֹת
 או על ידי עולם הבריאה יְהוָהּ יֵאָהֲדוֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, הַשְּׁבִיבַת
 הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי יוֹם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מִלְפָּנֶיךָ, נִשְׁבַּת בּוֹ וְנָנוּחַ בּוֹ וְנִתְעַנֵּג בּוֹ כְּמִצְוֹת
 חֲקֵי רְצוֹנְךָ, וְאַל־תְּהִי צָרָה וְיָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחֹתֵנוּ, וְהִרְאֵנוּ בְּנִוְחַמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי
 אַתָּה הוּא בְּעַל הַנְּחִמּוֹת, וְהַגֵּם שְׂאֵכְלָנוּ וְשִׁתֵּינוּ חֲרֵבָן בַּיַּתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ לֹא שְׂכַחְנוּ, אֵל
 תִּשְׁכַּחְנוּ לְנִצָּחַ וְאַל תִּזְנַחְנוּ לְעַד כִּי אֵל מִלְּךָ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

בראש-יחדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוֹרְנוּ
 וְזְכוֹרֵן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְזְכוֹרֵן מְשִׁיחֶךָ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזְכוֹרֵן כָּל־עַמָּךְ
 בַּיִת יִשְׂרָאֵל לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם

בראש חדש:

א אל אלה אלהי אלהים. יכוין בגי' ריבוע אלהי"ם פשוט
א ללהים. רמז בר"ת אלהי"ם פשוט
א אלף למד הי יוד מם. יכוין בגי' אלהי"ם דיודי"ן

חדש

אלף הי יוד הי - אלף הה יוד הה יכוין בגי' קס"א קנ"א
שׂיַן דַּלֶּת יוֹד בגי' תתי"ד (קמץ רומז לא"א) **הַזֶּה** ע"ה בגי'

- בפסח: **חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה בְּיוֹם (ביו"ט מוסיפים טוב) מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה**
- בשבועות: **חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה**
- בסכות: **חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם (ביו"ט מוסיפים טוב) מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה**
- בשמ"ע: **שְׁמִינִי חַג עֲצַרְת הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה**
- בראש השנה: **הַזְכָּרוֹן הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה**

רָצָה זָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֵאָדָוּנֵהּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחות סלים} עַל-יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ,
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ, וְעַל
 מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל-הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחות סלים}, אָבֵינוּ, רַעֲיוֹנוֹ זִוְנָנוּ פְּרִנְסָנוּ
 וְכִלְכַּלְנוּ וְהִרְוִיחְנוּ, וְהִרְוִיחְנוּ לָנוּ יְהוָה יֵאָדָוּנֵהּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחות סלים} אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
 מִכָּל-צָרוֹתֵינוּ, וְזָא אֲרִי-תְצַרִיכְנוּ יְהוָה יֵאָדָוּנֵהּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחות סלים} אֱלֹהֵינוּ
 לֹא לִיָּדֵי מַתְנַת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לִיָּדֵי הַלְוָאָתָם, כִּי אִם לִיָּדֶךָ
 הַמִּלְאָה, הַפְתוּחָה, הַקְּדוּשָׁה וְהִרְחֵבָהּ, שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלָם
 לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת יאמר רצה:

רָצָה וְהִתְלַצְנוּ כּוּיִן לְהַתְפַּלֵּל שִׁיחֲלִיצֵנוּ ה' מִהֲנַגְתָּ וּשְׁלִיטתָּ מִטְטְרוֹיִן וּשְׁתַּחֲוִיָּה הִנְהַגְתָּ עַל יָדֵי ז"א דֹּאצִּילוֹת
 או על ידי עולם הבריאה ^{יהוה} ^{יהוה} ^{יהוה} אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחות סלים} בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשִּׁבְתָּ
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשִׁבְתֵּי-בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
 רְצוֹנְךָ וּבְרָצוֹנְךָ הַנֵּיחַ לָנוּ יְהוָה יֵאָדָוּנֵהּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחות סלים} אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ
 וְהִרְאָנוּ יְהוָה יֵאָדָוּנֵהּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחות סלים} אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירָךְ וּבְבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשְׁךָ כִּי אַתָּה
 הוּא בַעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחִמּוֹת.

בראשי-חדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אָבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגְיַע וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֵינוּ
 וּפְקוּדוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן אָבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עַבְדְּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשְׁךָ
 וְזִכְרוֹן כָּל-עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפַלְיטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלִחְסֵד וּלְרַחֲמִים רַחֲמִים (טוֹבִים)
 וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

בראש חדש:

**ר
א
ש**

א אל אלה אלהי אלהים. יכוין בגי' ריבוע אלה"ם פשוט
 אלהים. רמו בר"ת אלה"ם פשוט
 אלף למד הי' יוד מם. יכוין בגי' אלה"ם דיודי"ן

החדש

יכוין בגי' קס"א קנ"א

אלף הי' יוד הי' - אלף הה יוד הה
 שִׁינְ דָּלֶת יוֹד בגי' תתי"ד (קמין רומז לא"א) הַזֶּה

ראש חודש ע"ה בגי'

בפסח: חג המצות הַזֶּה
 בשבועות: חג השבועות הַזֶּה
 בסכות: חג הסוכות הַזֶּה
 בשמ"ע: השמיני, חג העצרת הַזֶּה
 בראש השנה: הזכרון הַזֶּה

לְרַחֵם בּו עֲלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנו. זְכַרְנוּ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּו לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּו לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנו בּו לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חַוֵּס וְחַנּוּן וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלַךְ חַנּוּן וְרַחֵם אֶתְּהָ.

וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

זְכַרְנוּ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּו לְטוֹבָה וּפְקַדְנוּ בּו לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנו בּו לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַוֵּס וְחַנּוּן וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ כִּי אֵל מְלַךְ חַנּוּן וְרַחֵם אֶתְּהָ:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

חול תוספת שבת (מקדושת שבת לימות החול) יכוין בג' ימים ראשונים של השבוע להשאיר תוספת שבת. ובג' ימים אחרונים של השבוע, יכוין לקבל תוספת שבת (התוספת יקבל בשבת, בזכות כוונה זו).

יום ג' ויום ד'	יום ב' ויום ה'	יום א' ויום ו'
יֹוד הַה וּו הַה	יֹוד הַה וְאוּ הַה	יֹוד הַי וְאוּ הַי
ב"ן	מ"ה	ס"ג
אֵלֶף הַה יֹוד הַה	אֵלֶף הַה יֹוד הַה	אֵלֶף הַי יֹוד הַי
קנ"א	קמ"ג	קס"א
אֵל אֲדָנִי	אֵל יְהוָה	אֵל שְׂדֵי
שבעשיה	שביצירה	שבבריאה

יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול

שבת המשכה למוח החסדים דדעת דז"א, יֹוד הַה וְאוּ הַה. המשכה למוח החסדים דדעת דנוק' ויֹוד ויֹו (דע"ב). [יו"ט יכוין וְאוּ אֵלֶף וְאוּ דס"ג]. התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות, כנו'.

בְּנֵה בְּרַחֲמֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש אָמֵן).

כוונות בכללות ברכה ד' ("מתחילה ועד סוף")

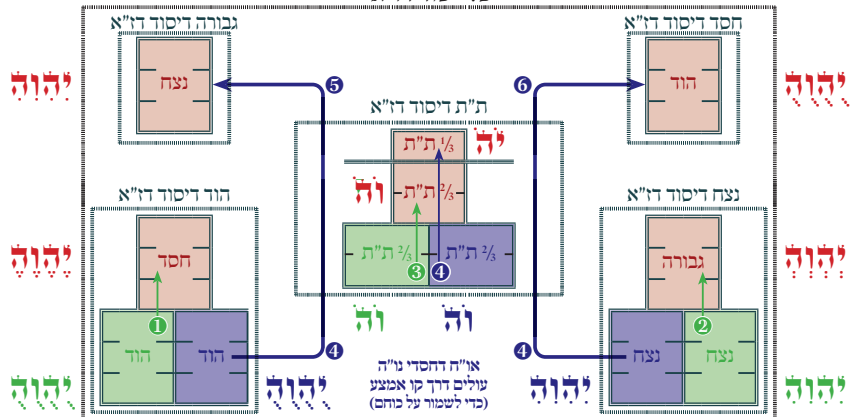
חול יכוין להאיר מוח גבורות דדעת דנוק' דז"א מט' אורות דט' אותיות דאות יו"ד דאדנ"י, כזה יוֹד וְאוּ דֶלֶת

1. התכללות העולמות עשיה דאצילות באצילות ובריאה ויצירה דאצילות.
2. להמשיך מוח גבורות דדעת לז"א, יוד הה וו הה.
3. להמשיך מוח גבורות דדעת לנוקבא, ה"י יוד (דע"ב). [יו"ט יכוין ה"י יוד דס"ג].

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהי אֱלֹהֵינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַעֲלֵם, לַעֲדֵי הָאֵל אֲבֵינוּ, מִלְּפָנֶיךָ, אֲדִירָנוּ, בּוֹרְאָנוּ, גּוֹאֲלָנוּ, יוֹצֵרָנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלֶכֶת הַטּוֹב הַחֲסִדִים, וְהַמְּטִיב לְכָל הַמְּמַתְקִים לַגּוֹבֵרָה בְּרַדְתָּם שֶׁהוּא הַיְסוּד שֶׁבְּכָל־יּוֹם וַיּוֹם,

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"י	החסדים הממתקים	הוא
יהוה	1 ממתיק [לָנוּ]	יהוה הטיב	הוא
גבורה דחסד שבהוד דיסוד		חסד ההוד	
יהוה	2 ממתיק [לָנוּ]	יהוה מטיב	הוא
גבורה דגבורה שבנצח דיסוד		חסד הנצח	
וה	3 ממתיק לָנוּ	וה ייטיב	הוא
ב"ש גבורה דת"ת שבכ"ש ת"ת דיסוד		חסד הב"ש ת"ת	

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"ח	החסדים הממתקים	הוא
יה	4 ממתיק	וה גמלָנוּ	הוא
ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד		חסד הב"ש ת"ת	
יהוה	5 ממתיק	יהוה גומלָנוּ	הוא
גבורה דנצח שבגבורה דיסוד		חסד ההוד	
יהוה	6 ממתיק	יהוה יגמלָנוּ	הוא
גבורה דהוד שבחסד דיסוד	מלי יסוד דז"א	חסד הנצח	

לַעֲדֵי

הַזֵּן וְחָסֵד וְרוּחַמִּים וְרוּחַ וְהַצְלָה וְכָל-טוֹב, יַעֲנוּ אַמֵּן.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׂמִים וּבְאֶרֶץ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנֹו לְדוֹר דּוֹרִים.

הַרְחֵמֵן הוּא קָרַן לְעַמּוֹ יְרִים.

הַרְחֵמֵן הוּא יִתְפָּאֵר בְּנֹו לְנִצְחֵי נִצְחֵים.

הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי. (יש מוסיפים בְּהִתֵּר וְלֹא

בְּאֶסוּר), בְּנִחֻת וְלֹא בְּצַעַר.

הַרְחֵמֵן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בְּיַדֵּינוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוַחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יַצְלִיחַ אֶת-דַּרְכֵינוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבֵּר עַל גְּלוֹת מְהֵרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִרְפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנְּפֶשׁ

וּרְפוּאֵת הַגּוּף.

הַרְחֵמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת-יָדוֹ הַרְחֵבָה.

הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ « כָּל-אֲחֵד וְאֲחֵד מִמֶּנּוּ בְּשִׂמּוֹ הַגָּדוֹל,

כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב » בְּכָל

מִכָּל כֹּף, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יִחָד בְּרָכָה שְׁלֵמָה, וְכֵן יְהִי

רְצוֹן וְנֹאמֵר » אַמֵּן.

הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ.

לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ, הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה, בְּרַכָּה וּשְׂשׂוּעָה,
נְחֻמָּה, פְּרִנָּסָה וְכִלְכֵּלָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל-טוֹב,
וּמְכַל-טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִצְחָקֵנוּ. יַעֲנוּ אַמֵּן.

הַרְחַמֵּן הוא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

הַרְחַמֵּן הוא יִתְבָּרַךְ בְּשֵׁמִים וּבְאֲרָץ:

הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ
לְעֵד וּלְנִצְחָה נְצֻחִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעֵד
וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

הַרְחַמֵּן הוא יַפְרִינֵנוּ בְּכָבוֹד:

הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:

הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרַכָּה מְרַבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה
שֶׁאֲכִלֵנוּ עָלָיו:

הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת-אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְיִבְשֵׁר
לָנוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת:

אם הוא אוכל על שלחן אחרים יברך לבעה"ב:

יהי רַצוֹן שֶׁלֹּא יָבוֹשׂ בְּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא, וְיִצְלַח מְאֹד בְּכָל נְכֻסָיו,
וְיִהְיוּ נְכֻסָיו מוֹצְלֵחוֹ וְקְרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל יִשְׁלוֹט שִׁטְוֹן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ, וְאֵל יִזְדַּקֵּק לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוֹר חֲטָא וְעַבְרָה וְעוֹן מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:

הַרְחַמֵּן הוא יְבָרַךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת

(אִמִּי מוֹרְתִי) בְּעֵלַת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם

וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.

הַרְחֵמֶן הוּא יַזְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁכָלוּ שְׂבֵת וּבְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.	בשבת:
הַרְחֵמֶן הוּא יַזְחֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.	בראש חודש:
הַרְחֵמֶן הוּא יַזְחֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.	בראש השנה:
הַרְחֵמֶן הוּא יִזְכְּנוּ לִישׁוּב בְּסִפְת עוֹרוֹ שֶׁל קְוִיָּתָן. הַרְחֵמֶן הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַ קְדוּשָׁה וְטְהָרָה מִשְׁבַּעַה אֲשֶׁר־יִזְיֵן עֲלֵאֵין קְדִישִׁין. וְכוּתָם תִּהְיֶה מִגֵּן וְצִנָּה עָלֵינוּ. הַרְחֵמֶן הוּא יִקָּים לָנוּ אֶת-סִפְת דְּוִיד הַגּוֹפְלֵת:	בסוכות:
הַרְחֵמֶן הוּא יִגְיַעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אֲחֻרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם:	במועדים:
הַרְחֵמֶן הוּא יַזְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁכָלוּ טוֹב:	ביום טוב:

בחנוכה ובפורים, אם שכח לומר על הנסים בברכה שניה יאמר כאן, הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו', ויאמר כל הנוסח של על הנסים

הַרְחֵמֶן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבָּנוּ, וְתִהְיֶה יְרָאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִזְחָטָא, וְיִהְיֶה כָּל-מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

ברכת האורח

הַרְחֵמֶן הוּא יְבָרַךְ אֶת הַשְּׁלֵחֵן הַזֶּה שְׂאֵכְלָנוּ עָלָיו וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל-מַעֲדָנַי עוֹלָם, וְיִהְיֶה כְּשֶׁלְחָנוּ שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיָנוּ כָּל-רֵעֵב מִמֵּנוּ יֹאכַל וְכָל-צָמָא מִמֵּנוּ יִשְׁתֶּה, וְאֵל-יִחְסֵר מִמֵּנוּ כָּל-טוֹב לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן: הַרְחֵמֶן הוּא יְבָרַךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׂיחָיו וּבְנָכְסִים שִׂירְבוּ, בְּרַךְ יְהוָה יֵאָדָוּנָהי חֲלִילוּ וּפְעֵל יָדָיו תִּרְצָה: וְיִהְיֶה נְכֻסָיו וְנְכֻסֵינוּ מְצֻלָחִים וְקַרְוִבִים לְעִיר, וְאֵל-יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָיו שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהִרְהוֹר עוֹן, שֵׁשׁ וְשִׁמּוֹן כָּל-הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וּכְבוֹד, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: לֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יְכַלֵּם לְעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

הַרְחֵמֶן הוּא יַזְחֵשׁנוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרַבְנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא,

מִגְדִּיל (ביום שמתפללים בו מוסף וכן במוצ"ש וכן בסעודת מילה ובסעודת פורים - בא"ח חוקת י"ט - אומרים: מִגְדִּיל) יִשְׁוֹעוֹת מִלְכוּ, וְעִשְׂה-חֶסֶד לְמִשְׁיחּוֹ לְדוֹד וְלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרֵעֵבוּ, וְדַרְשֵׁי יְהוָה יֵאָדָוּנָהי לֹא-יִחְסְרוּ כָּל-טוֹב: נְעַר הַיִּיתִי גַם-זִקְנָתִי וְלֹא-רָאִיתִי צָדִיק

ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אוֹתֵינוּ (וְאֲבֵינוּ וְאֵמֵינוּ) וְאֵת אֲשֶׁתֵינוּ וְאֵת
זְרַעֵינוּ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר לֵינוּ, אוֹתֵנוּ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר לָנוּ,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל, מְכָל, כָּל,
כִּן יְבָרַךְ אוֹתֵנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר «אֲמֵנוּ:

בְּמָרוֹם יְלִמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעַלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת
שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה יֵאֱהַדוֹנָה, וְצַדִּיקָה
מֵאֵלֵהֵינוּ וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָל טוֹב בְּעֵינֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ וְאֲדָם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְנַחֵלָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּבְמִנּוּחָהּ לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים: לשבת:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחַדְשֵׁנוּ עַלֵינוּ אֵת-הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה: לראש חדש:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְנַחֵלָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב: ליום טוב:

בליל ראשון של פסח מוסיפים:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְנַחֵלָנוּ לְיוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב, לְיוֹם שְׁכָלוֹ אַרוֹךְ לְיוֹם
שְׂצַדִּיקִים יוֹשְׁבֵינָנוּ וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרִאשֵׁיהֶם וְנִהְיֶינָנוּ מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה
וְיֵהִי חֵן לְקַנּוֹ עִמָּהֶם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחַדְשֵׁנוּ עַלֵינוּ אֵת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה: לראש השנה:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִקְיֵם לָנוּ אֵת-סִפְת דָּוִד הַנּוֹפֵלֶת: לסוכות:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁינָה וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא,
מִגְּדִיל (ביום שיש בו מוסף, וגם בסעודת מלוה מלכה, אומר מִגְּדִיל)
יְשׁוּעוֹת מִלְּכּוֹ וְעֲשֵׂה חֲסֵד לְמִשְׁיַחֲנוּ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד-עוֹלָם:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עַלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל
וְאֲמָרוּ אֲמֵנוּ:

נֶעֱזָב, וְזָרְעוּ מִבִּקְשֵׁי-לֶחֶם: כָּל-הַיּוֹם חֲזוֹנִין וּמְלוֹה, וְזָרְעוּ לְבָרְכָה: מִה שֶׁאֲכָלְנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה, וּמִה שֶׁשִּׁיתִינוּ יְהִי לְרִפּוּאָה, וּמִה שֶׁהוֹתַרְנוּ יְהִי לְבָרְכָה, כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּוֹתְרוּ כְּדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּטָחוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִחְמֵי אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרִחְמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אַמֵּן.

יִרְאוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשֵׁיו כִּי אֵין מִזְחָסוֹר לִירְאוֹ: כְּפִיקָרִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-יִזְחָסְרוּ כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: פוֹתַח אֶת-יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּטָחוֹ: נֶעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעֱזָב וְזָרְעוּ מִבִּקְשֵׁי לֶחֶם: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִחְמֵי אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

סדר הטבילות

1 להעביר הזוהמה.

א	4	י	3	א	2
ד	7	ה	6	ה	5
נ	10	ו	9	י	8
י	13	ה	12	ה	11

14 א"א , ההד , יונ , ההי

15 - 16 עוד 2 טבילות כדי להגיע בס"ה 16

שזה הגימטריא (במספר קטן) של מקו"ה

ויש מוסיפים עוד 7, כנגד 7 פסוקים של אנא בכח.

אלף הה יוד הה בגימטריא קנ"א (151)

בגימטריא מקו"ה, בגימטריא כעס (עם הכולל)

סדר 40 נטילות

20 נטילות לסירוגין

יד ימין - יד שמאל

20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
י	י	ה	ה	ו	ו	י	י	ו	ו	י	י	ה	ה	ד	ד	ו	ו	י	י

ועוד 20 נטילות כסידורן

יד שמאל										יד ימין									
10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
י	ה	ו	י	ו	י	ה	ד	ו	י	י	ה	ו	י	ו	י	ה	ד	ו	י

עם פנימיות וחיצוניות דחיצוניות הנתקן ע"י מצות מעשיות. ויאמר הקרבנות ויכוין כי ההיכלות העולים בקרבנות הם הכלים חיצוניים דז"מ דכ"א מז"א.

יום א' דמלך א' בלע דכולם. יום ד' דמלך ד' הדדן' בדד דכולם.
יום ב' דמלך ב' יובב דכולם. יום ה' דמלך ה' דשמלה דכולם.
יום ג' דמלך ג' חושם דכולם. יום ו' דמלך ו' שאול דכולם.
יום ז' דמלך ז' בעל חנן דכולם.

(* יכוין לזווג כחב"ד דע"י ודא"א ודאו"א ודזו"ן דעשיה דאצילות המלוכשים בפרצוף שכנגדם בעשיה ולהמשיך מהם נרנח"י דנח"י דנפש מוחין פנימים ומקיפים לכלים חיצוניים דזו"ן דכ"א לברר בירורי כלים חיצוניים כחב"ד דמלכים דכ"א מהם ולהעלותם עם פנימיות העשיה ונפש שלו. ולכלול ולעלות עמהם חיצוניות העשיה פנימים ומקיפים ליצירה דרך היכלי ז"א דעשיה כנז"ל דכ"א מהם ולהעלותם מהיכל להיכל עד היצירה. וזה ע"י הקרבנות ויאמר הקרבנות לתקן פנימיות וחיצוניות דפנימיות דעשיה דאבי"ע בעובי להעלותם עם פנימיות וחיצוניות דחיצוניות הנתקן ע"י מצות מעשיות.

ויכוין עצמו להתפלל בהכרעה ובקול נמוך ובשמחה ולא בעצבות ומתוך הספר ובהסתכל עיניו בו. וכל דבר שיסתכל יכוין שעניו הם סוד חו"ב. וכל פסוק שבתפלה יאמרנו בטעמים הראוים לו.

וכדי שתחול עליו קדושה עליונה ותתן לו כח לקשור העולמות בתפלתו יעשה עצמו כסא לקדושה. ויחשוב כי ראשו כסא להו"ה בניקוד קמין. וב' מוחין שבו הם סוד י"ה שהם בחו"ב, בימין שבהם יכוין להו"ה בניקוד פתח ובשמאל בהו"ה בניקוד צירי. ולעניו יכוין כי עי"ן הוא מספר ה' הויו"ת, ומפני שעתה בעשיה יכוונם במילוי ההי"ן. ולאזנו יכוין און שהוא ס"ג חוץ מה' אחרונה שהיא בההי"ן. ועי"ז ישמע איזו קדושה עליונה. ובחוטם יכוין שמספרו ס"ג אולי יריח בו ריח קדושה. ולפה יכוין שמספרה ס"ג וכ"ב אותיות שבחמש מוצאות שיוצאת ממנה, אולי ישיג לרוח ה' שידבר בו. ולב' זרועות יכוין לב' הויו"ת, בניקוד סגול לימינו ובניקוד שבא לשמאלו. ולגופו הוא סוד ו' של שם שהוא ז"א יכוין הויו"ה בניקוד חולם. ולב' ירכותיו יכוין לב' הויו"ת א' בניקוד חיריק לימין וא' בניקוד קבוץ לשמאלו. ולבריתו יכוין הויו"ה בניקוד שורק וא"ו. ולעטרה שלו והיא סוד ה' אחרונה של שם שהיא מלכות יכוין הויו"ה בניקוד צבאות. וכל אלו הכוונות של ההויו"ת הם בפנימיותו אבל בחיצו' בצלם אלהים עשה אותו, כי הא' שבו היא גולגלתא כתר, והל' ג' מוחין חב"ד, וה' הק"מחסד עד הוד שמתפשטים בהם המוחין הנז', והי' ה"ס בריתו ומתפשטים בו כללות המוחין, והם' היא עטרה שלו שהיא מלכות ומתפשטים בו כללות המוחין:

(* א"ה כן כתוב בכל הסידורים ולא יותר וכן המנהג בק"ק בית אל יכב"ץ לכוין כמ"ש כתוב כאן אבל בשיבתנו ישיבת רחובות הנהר יש מהרבנים שמכונים כמ"ש כתוב בס' נה"ש דיי"ט ע"ד ע"ש ויש מכונים כמ"ש כאן והבוחר יבחר ועיין בס' עלי נהר ד"ח ע"ד באות ל"ב ע"ש.

ראוי לאדם תמיד לכוין ולהעריך את עצמו כאילו הוא מדור וכסא אל האצילות הקדוש, ובוה תחול ותשרה עליו קדושה עליונה, ויוכל אז על ידי כוונה זו לקשר כל העולמות.

יכוין לעשות עצמו מרכבה וכסא לאדם דאצילות דקדושה, כל איבר שלו להיות מדור וכסא לספירה שכנגדו, כדי שתחול עליו הקדושה העליונה, ותתן לו כח לקשר העולמות.

ויחשוב כי ראשו כסא להוי"ה בניקוד קמ"ץ

1 ראש - כתר (גלגלתא)

יהוה

שני מוחין שבו הם סוד י"ה שהם חכמה וכינה

ובשמאל להוי"ה בניקוד צירי

בימין שבהם יכוין בהוי"ה בניקוד פתח

3 מוח שמאל - כינה

2 מוח ימין - חכמה

יהוה

יהוה

4 דעת עליון (ז' ס"ג)

לעינין יכוין ש"עין" מספר ה' הוי"ת

יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

לעינין יכוין ש"עין" מספר ה' הוי"ת

7 עין שמאל (גי' ק"ל)

6 עין ימין (גי' ק"ל)

יוד הי ויו הי גי' ה' הוי"ת דה"ג
יוד הי ויו הי יהוה יהוה
יוד הי ויו הי יהוה יהוה
יוד הי ויו הי יהוה יהוה

יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
דעת תחתון (חוי"ג)
יהוה יהוה

יוד הי ויו הי גי' ה' הוי"ת דה"ח
יוד הי ויו הי יהוה יהוה
יוד הי ויו הי יהוה יהוה
יוד הי ויו הי יהוה יהוה

ולאזון יכוין שהיא כסא לשם יוד הי ואו הוה בגי' ג"ח, שהוא מספר אז"ן. וע"י זה, אולי יזכה לשמוע קדושה עליונה

9 און שמאל - גי' ג"ח

10 חוטם - גי' ס"ג

8 און ימין - גי' ג"ח

פנימית יוד הי ואו הוה
חיצונית כמס' אל יהוה ע"ה

ולחוטם יכוין שמספרו כמספר שם ס"ג. אולי יזכה בו ריח קדושה

פנימית יוד הי ואו הוה
חיצונית כמס' אל יהוה ע"ה

נקב ימין
נקב שמאל
פנימית
חיצונית

איהיה איהיה איהיה
איהיה יהוה איהיה

חיצונית (בגי' חוטם) גי' חיים (נשימה) והם חוטם עם ד' אותיות והכולל

ולפה יכוין שמספרו ס"ג ועוד כ"ב אותיות שבה' מוצאות שיוצאות ממנו. אולי ישיג לרוח ה' שידבר בו

פה - גי' ס"ג וכ"ב אותיות דה' מוצאות הפה

יוד הי ואו הי (ס"ג)

אזה"ע גיכ"ק דטל"נ"ת זסשר"ץ בומ"ף (כ"ב)

פנימיות הפה יוד הי ואו הי איהיה ע"ה גי' פ"ה

חיצונית הפה יוד, יוד הא, יוד הא ואו גי' פ"ה

דבור - אדנ"י

קול דבור יאהדוניה

קול (136) - יהוה (ע"ה גי' יפ"א"ל - שר התורה)

דבור (212) גי' כ"ו מ"ה ק"ל ועשר אותיות [דמ"ה] והכולל:
יהוה יוד הא ואו הא מספר (71) ואותיות דכ"ו ומ"ה (14), סה"כ פ"ה
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא גי' ק"ל (ריבוע מ"ה - 130)
כ"ו מ"ה ק"ל ועשר אותיות [דמ"ה] והכולל גי' דבור (212)

<p>ואחת לשמאל בניקוד שו"א ② זרוע שמאל - גבורה יהודה</p>	<p>ולב' זרועות יכוין לב' הויו"ת לגופו, סוד וא"ו של שם - ז"א יכוין הויו"ה בניקוד חולקם. ③ גופא - תפארת יהודה</p>	<p>אחת לימין בניקוד סגול ① זרוע ימין - חסד יהודה</p>
<p>ואחת לשמאל בניקוד קובוין ⑤ שוק שמאל - הוד יהודה</p>	<p>ולב' ירכותיו יכוין לב' הויו"ת לבריתו יכוין הויו"ה בניקוד שורוק בוא"ו ⑥ ברית - יסוד יהודה</p>	<p>אחת לימין בניקוד חיריק ④ שוק ימין - נצה יהודה</p>
<p>⑧ רגל שמאל גי' יוד אלהי הי ויו יוד הי הי</p>	<p>לעטרה שלו שהיא סוד ה' של השם-מל' יכוין להויו"ה בניקוד צבאו"ת ⑨ עטרת היסוד - מלכות יהודה</p>	<p>⑦ רגל ימין גי' יוד אלהי הי ויו יוד הי הי</p>

⑩ חיצוניות המרכבה

בצלם אלהים עשה אותו

א - כתר - גלגלתא

ל - חב"ד - ג' מוחין

ה - חג"ת ג"ה,

ומתפשטים בהם המוחין הנז'

י - יסוד - בריתו,

ומתפשטים בו כללות המוחין

ם - מלכות - עטרה שלו,

ומתפשטים בו כללות המוחין

סדר יחוד החיזורתי (הווי"ן)

*בניהו בן יהודע, חלק זיכור הנפש דף כ"ב סע"א (וכן ביר"א ח"ג עמ' 160): יחוד זה, כתב האר"י ז"ל שער רוח הקודש יחוד י"ז, דף מ"ה ע"א, עיקרו לאלול עד יוה"ב, וגם בלילה אחר הצות ובליל שבת קודש אפילו קודם הצות. גם להשתטחות על קברי הצדיקים. והוא (היחוד הזה) המובהק, כי מתעוררים כל המצחים וכו'.
ואלו הג' ע"ב הם החזורתי דגולגלתא דא"א, הנמצאים (מלשון מיצוי) מאור החוזר הנ"ה דעתיק, המתלבש בתרין אודנין ובתרין עיינין דא"א. ומהם נמשכים ומאירים לי"ג נימין ולי"ג ת"ד דא"א¹.

וענין יחוד זה להמשיך מן עתיק עד זו"ן, לזווגם ולהמשיך לך הארה שתשיג בסודות: ויש מוסיפים תפילה זו: ירמ"י או"א, שיתגלה עתה על ידי, עת רצון העליון.

י"ג חיזורתי דא"א הם ג' ע"ב, שיש בהם: י"ב יודי"ן, וט' ווי"ן, וג' דלתי"ן, וו' ההי"ן.

ותכוין כאילו אתה רואה ג' ע"ב (המטרה היא לעשות את היחוד עם עיניים עצומות).

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

המשכת אותיות (שפע): יודי"ן לנימין - ווי"ן לדיקנא

י"ב הנימין הם דרישא תנינא - אוירא, לאחר שנמשכו מבח אור החוזר הנ"ה דעתיק, ותמשיך (עכשיו, ע"י יחוד החיזורתי) ותאיר בהם (בי"ב נימין) מי"ב יודי"ן דחיזורתי.

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

לי' שבנימא הי"ג הכוללת, תמשיך מכללות הי"ב יודי"ן, אחר שהאירו לעיניך (נ"א למטה - יר"א).

להמשיך ולהאיר מט' ווי"ן דחיזורתי, לתיקוני דיקנא דא"א, ויתחברו אלו הט' ווי"ן עם ג' ווי"ן אשר שם (בדיקנא), בג' (מג' - יר"א) קס"א של מלבושיהם, ויהיו בי"ב תיקוני דיקנא:

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי

לתיקון הי"ג הכולל - ונקח, תמשיך מכללות הי"ב ווי"ן שבי"ב תיקונין

1. יש לציין שביחוד החיזורתי, הכל כבר קיים (חיזורתי, נימין ודיקנא), שהרי שער א"א פ"ה (ע"ח ח"א דף ס"ב ע"ד) מתאר את סדר בנינם, כאשר נו"ה דעתיק, המלוכשים בתרין אודנין ותרין עיינין דא"א (מדין ג"ט קע"ד פ"ח), ואור החוזר שלהם (נו"ה דעתיק) עולה בתוך רישא דא"א, מתפצל ופוגע בג' מקומות: א. בגולגלתא, ומזה נעשה החיזורתי. ב. ב[קרומא ד] אוירא, ומזה נעשה הנימין. ג. במוחא סתימאה, ומזה נעשה הדיקנא (עיין בשרטוט המצורף). וחלק מבנין זה גם מוזכר ביחוד עצמו. בכל אופן, ברור שביחוד החיזורתי מדובר על הארה נוספת, לאחר שהחיזורתי, נימין ודיקנא כבר נעשו.

האמת, שמנוסח היחוד (ביזכור הנפש), וכן משער רוה"ק, הלשון מטעה ונראה קצת שהם נעשים כאן. לכן שינינו קצת את הנוסח, על מנת למנוע את הטעות הזו.

* עיין גליונות הלש"ם דף ר"י ע"א, מביא תיקוני זוהר תיקון י"ט (דף ס"א סע"א) בענין נימין - ו', מבועא - י'

המשכת ניקוד (שפע): ליודי"ן (בנימין) - ולווי"ן (בדיקנא)

להמשיך מג' דלתי"ן דג' שמות ע"ב דחיוורת, נקודות לי"ב יודי"ן שבי"ב נימין

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך מג' דלתי"ן עצמם, כללות נקודות לי' שבנימא הי"ג הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות דג' שמות ע"ב דחיוורת, נקודות לי"ב ווי"ן שבת"ד דא"א

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות דג' שמות ע"ב דחיוורת, כללות נקודות לו' שבתיקון הי"ג, ונקח

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

המשכת טעמים (שפע): ליודי"ן (בנימין) - ולווי"ן (בדיקנא)

להמשיך ולהאיר מג' דלתי"ן דחיוורת, טעמים לי"ב יודי"ן שבי"ב נימין

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

פזר גדול - זרקא סגולתא קרני פרה

להמשיך מהדלתי"ן עצמם, כללות טעמים לי' שבנימא הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

פזר גדול - זרקא סגולתא קרני פרה

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות דג' שמות ע"ב דחיוורת, טעמים לי"ב ווי"ן שבת"ד דא"א

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

שופר הולך - תביר דרגא תרי טעמי מאריך טרחא - אתנה שבא געיא

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות דג' שמות ע"ב דחיוורת, כללות טעמים לו' שבתיקון הי"ג, ונקח

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

יתב מקף פסק פשטא רביע

ירח בן יומו געיא שבא שופר מהופך - סוף פסוק

והנה מהות דעתיק המתלבשים ברישא דא"א, אינם נגלים רק בחינת נהי"ם דעתיק, וההגות דעתיק אורותיהם סתומים [תמיד]. והנהי"ם דעתיק, הם מתלבשים: מלכות בחוטמו, יסוד במצחא, נ"ה בתרין אודנין ותרין עינין. וגם אלו הנגלים, אינו תדיר כי הנימין מכסין עליהם בפנים. ולכן כונתניו עכשיו:

לסלק...	ולחבר...
א. לסלק [הנימין מהפנים דא"א], ועי"ז לגלות הארת פנים דאר"ך לדיקנא דידיה,	ב. ולחבר הנימין, ויתחברו בפאות [הדיקנא] דאר"ך, ועי"ז יתקשרו אלו הנימין במקום דיקנא דא"א, ויאירו בדיקנא [כולה] אור גדול.
ג. וכשמסתלקים הנימין מעל פני א"א, יוצא אור גדול מנהי"ם דעתיק, המתלבשים במצחא דא"א ובעינין ובחוטמא,	ד. ועי"ז (כל הנ"ל) יתחברו הנימין עם תיקוני דיקנא דא"א, וזה גורם לג' פעולות: 1. [אותיות] היודי"ן יתחברו ב[אותיות] הווי"ן, ויאירו בהם. 2. ונקודות היודי"ן יתחברו בנקודות הווי"ן, ויאירו בהם אור נוסף גדול, מלכים לעבדים. 3. וכן טעמי היודי"ן שהם זכרים, יתחברו עם טעמי הווי"ן שהם נקיבות, ויאירו בהם.

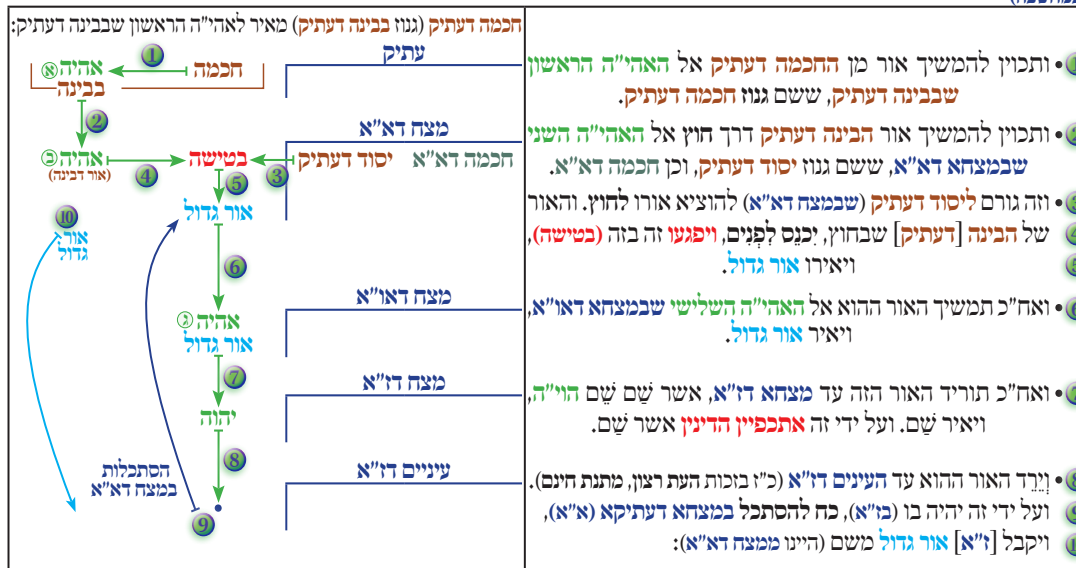
ואחר שהמשכת האור הגדול הזה, תכוין להמשיך כמש"כ בתפלה (בדיבור) שלפניך:

תפלה אחר היחוד בדמעות שלישי אם הוא בחול¹

(בדיבור)

יהי רצון מקפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתגלה עתה על ידי עת רצון העליון. ותאיר ברצונך בכל העולמות אשר בראת, ותשפיע עלי הארה לשוב בתשובה שלימה לפניך. ותפתח לי שערי חממה בינה ודעת (במחשבה: חממא"ל שמושיא"ל עוריא"ל), לידע ולקבין סודות צפוני תורתך הקדושה, כדי שנעבוד אותך עבודה זכה ותמה בלב שלם. ותרצה עונתינו (יסורים שלנו) ותעננו ותחון אותנו במתנת חנם בעת רצון ואת (נגרם לפי הזמן וביחוד החיוורת), שהיא התעוררות רצון העליון, מצחא דאר"ך, אשר נגזו בתוכו יסוד דעתיק (על ידי שאני מכוין להמשיך מסוד אור עליון מאור הגדול מבינה דעתיק, אחר שנמשכו והאירו י"ב יודי"ן דחיוורת) ליי"ב נימין, והט' ווי"ן לט' תיקוני דיקנא, אנו ממשיכים ומאירים להם בנקודות וטעמים מהאותיות הנשארות בזה מהחיוורת).

(במחשבה)

(בדיבור)

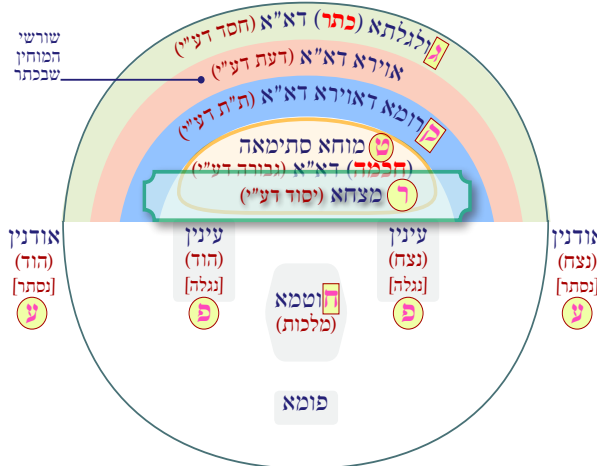
יהי רצון מקפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שעל ידי המשכת האור הנז' שהמשכת, שתתגלה החממה [ממצחא דו"א] וסודותיה, בחו"ה הזאת. וימשך אלי מואת ההו"ה ידיעה וגיילוי סודות התורה שיודיעני מן השמים. ותכוין כי אלו המצחים הנז' הם בסוד יסוד ודעת, שהם ספירות המורים על הזיווג. לכן תקוין שעל ידי פת אור המצח העליון [דא"א] שהמשכת, ידווגו זו"ן **אאהדנהי**, [וימשך שפע אלי] ע"כ:

שני יהודים למניעת אחיזת החיצונים: אא לל הה יי סם אאהי - יהוה אל השטן גער

1. אהבת ה' (היוס"ד) דף ט"ז ע"א, הקשר בין ייחוד הווי"ן לענין גילוי החממה: ייחוד הווי"ן גורם לסילוק הנימין, ואז הבינה מאירה במצח, וזה גורם לאור היסוד לצאת (בטישה בבינה, מוליד אור גדול, גילוי החממה).

ז"ת דעתיק מלוכש ברישא דא"א - ג"ט קע"ר פ"ח

הערות בענין התלבשות ז"ת דע"י ברישא דא"א:
 * התלבשות בהארות, מלבד ההתלבשות הרגילה (ז"ת דעליון מתלבש ב"ס דתחתון).
 * ז"ת דע"י, הכוונה יומם דכולהו.

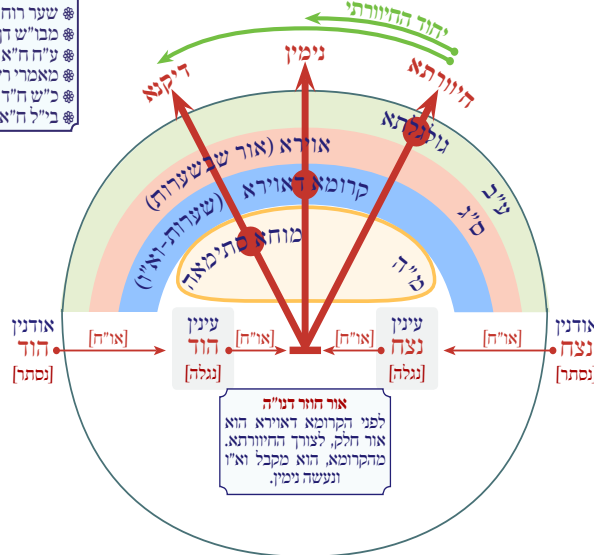

ז"ת דע"י (דדל"א) מלוכש	ב - 7 תקוני רישא דא"א	
חסד	1	גולגתא (כתר)
גבורה	2	טלא דבדולחא (חכמה)
תפארת	3	קרומא דאוריא
נצח הוד (פ"ע - ב' בעין)	4	עמר נקא
יסוד	5	רעוא דרעוין (מצח)
נצח הוד (ב' פ"ת - ב' ידיון)	6	פקיחו דעינין (עניים)
מלכות	7	חוטמא

גרון (בינה) דא"א

סדר יחוד החיבורתי (הווי"ן)

מקורות:
 * שער רוח הקודש יחוד י"י, דף מ"ה ע"א.
 * מב"ש דף כ"ג ע"א-ב, כ"ה ע"א, כ"ו סע"א.
 * ע"ח ח"א דף ס"א ע"ג, ס"ב ע"ב, ק"ו סע"א.
 * מאמרי רשב"י דף מ"ח אע"ב.
 * כ"ש ח"ד דף ס"ח ודף פ"ה.
 * ב"ל ח"א דף ק"א אע"ב.

סוג המשכה (מהחיבורתי לנימין ולדיקנא)

המשכה מ- י"ב חיבורתי (ג' ע"ב)	אותיות (י / ו)		נקודות		טעמים	
	לנימין - י (x3)	לדיקנא - ו (x3)	לנימין (x3)	לדיקנא (x3)	לנימין (x3)	לדיקנא (x3)
י"ב נימין	י	ו	י	ו	י	ו
ו כוללת						
י"ב דיקנא						
ו כוללת						

שעה"כ דף צ' ע"ב

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שימשוך שפע רב ואור מהוי"ה דמילוי יודי"ן
שבתקונו ניצח חסד דדיקנא דא"א
ע"ב **יוד הי ויו הי** לתיקון לאלפים

להמתיק מספר אהי"ה דההי"ן (קנ"א), ויו"ד אותיותיו בגי' ל"אלפים"
"אותיות קנ"א **אלף הה יוד הה** ומספר קנ"א **אלף הה יוד הה**

וגם **להמתיק** ע"י הקנ"א הנז', את מספר ב' שמות אלהים ואדנ"י (קנ"א), וט' אותיות (ע"ה בגי' ל"אלפים")
ט' אותיות **אלהים אדנ"י** ומספר קנ"א **אלהים אדנ"י** (ע"ה)

ואשר הוא משורש קוץ יאמר: וגם **להמתיק** אלהים הנ"ל במילוי אלפיו"ן (ע"י הקנ"א הנ"ל)
אלף למד הא יוד במ בגי' אר"ץ

וגם [ב' שמות אלהים ואדנ"י יורדים] **להמתיק** ש"ך ופ"ר דינים דיו"ן [המושרשים בתיקון לאלפים]
פ"ר (מושרש ב 5 אות' של אלהים)
מ נ צ ר
דין דין דין דין ש"ך (מושרש באדנ"י)

ותשליך במצולות ים דס"מ ונחש כל חטאתינו, וכל המשחיתים אשר נבראו על ידינו. ותקנע אור וניקתם משמות הקודש אדנ"י אלהים. ובכח תיקונא תליסר דדיקנא ונק"ה, העולה קס"א **אלף הי יוד הי**, וקמספר אלפיים, וקמספר אלהים אדנ"י עם ט' אותיותיהם והכולל, **יעלו** כל הנשמות וכל גיוצות הקדושה שנתפזרו על ידינו בין הקלי' **חיל בלע וקאנו, מבטנו יורישנו אל**, ונחזרו אל הקדושה כמושפט הראשון, מנקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר מכל החיצונים כל יגשו אלינו וכל יתאחזו בתפילתינו ובלמוד תורתנו, בכח שילוב **ב' שמות**

(אם מחבר את שתי התפילות, **ידלג** לדיבור המתחיל **שמות**)

שמות אלהים **אא לל הה יי סם שעים** י' אותיותיהם עולים יעק"ב (182), וכן מספר נקודות שבהם (עולה בגי' יעק"ב. ושניהם עולים השט"ן - 364). והוא יצא לשטן לעומתם להכריתו בהכרת רשעים, ובכח שם **יאהי** היוצא מפסוק **הנה אל השטן יגער, בלה גרש תגרש עוזו המקטרגים, צרים ומושלים ברשע** חיליהם והיו בלא היו, והיו כמוץ לפני רוח ומלאך הנה דוחה. והיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. והיה נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו. אפ"ר:
אור החיים דף קמ"ז
רבנו של עולם, הריני מבין בשגי

שמות אלהים משולבים איש אל אחיו, אחד באחד וגשו **אא לל הה יי סם**, אשר עם עשר אותיותיהם עולים **יעק"ב (182)**. וכן נקוד הנו' שבהם עולה **יעק"ב**. וב"פ יעק"ב אלו של מספר ב' אלהים עם נקודות הפסוק הוא מספר השט"ן (364). והוא יצא לשטן לעומתם, תעז ידך הגבורה, בכח אלו השמות להכרית כל צר ומשטין מעלינו, **התום פי שטן ואל ישטין עלינו, זעום בו וידום, והכריתם בהכרת רשעים**. ותדחה מעלי ומעל כל עמך בית ישראל כל המקטרגים וכל המשטינים וכל מיני קלי' וכל החיצונים, שלא יבואו בקהל ה' ולא יקטרגו עלי בעת אשר אני מיוחד אורות העליונים, ולא יבלבלו ולא יטרידו אותי בעת ובעונה הזאת אשר אני מיוחד אורות ושמותיהם הקדושים. אגא אלהי תגדם כמו דנה, צא תאמר להם, והרשעה פולה בעשן תקלה, ובגי' לביא **תפרדו לאחוז בכנפות הארץ, ונעשו רשעים מונח, בלה גרש תגרש עוזו המקטרגים, וכל הצרים המושלים ברשע חיליהם, והיו בלא היו, בכח פגתי בשלוב ב' אלהים**, ובכח מספרם ונקודם. כי הנה המלכים נועדו עברו יחדיו, משולבים אחד אל אחד, הקלי' יראו כן יתמהו, רעדה אחזתם חיל כילדה ועדת עריצים יקפוני, נוסו לקולה, כי אמרו פן תבלעמו הארץ. ראוד מים אלהים ראוד מים יחילו אף ירגזו תהומות, בכח שם היוצא מר"ת **הנה אל השטן יגער יאהי**. והיו כמוץ לפני רוח ומלאך הנה דוחה. והיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. והיה נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו. אפ"ר:

שער מאמרי רו"ל דף ו' ע"ד
שה"מ דף ל"ג ע"ב
אוצ"ח בתחילתו
מאמר הרה"ג הרב עטיה
שליט"א המובא בספר דב"ש לר'
אבנר עפג'ין שליט"א
(חלק ה' דף תנ"א)

קודם שיתחיל ללמוד, וגם באיזה זמן שירצה מהיום,
יכוין שע"י עסקו בתורה לשמה, אותיות לשם ה' היא לאה,
להמשיך לה מד"ת אורות מתור"ה שהוא יסוד דאבא, לט"ס דלאה,
ולהמתיק דיניה:

אל **חב"ד דלאה** ממושיכים **ל"ו אורות** (גי' לא"ה), שהם ג' ההי"ן מלאים
חכמה **הי** דעת **הה** בינה **הא**

[בגי' ל"א], ועם ה' השורשית **ה** גי' **לאה** (ל"ו אורות)

ואל **הג"ת דלאה** ממושיכים **מ"ז אורות**, שהם ד"י ד"ו ותלת ווי"ן
חסד **ה** ת"ת **ה** גבורה **ה**

[בגי' מ"ב], ועם ה' השורשית **ה** גי' הוי"ה אהי"ה **יאהויה** (מ"ז אורות)
ויחבר אורות החב"ד (לא"ה - ל"ו) עם אורות החג"ת (מ"ז), עולים פ"ג, והם
יוד ה"י ו"ו ה"י (מ"ו) - **יוד ה"י ואו ה"י** (ל"י) סה"כ פ"ג אורות (חב"ד חג"ת)

ואל **נה"י דלאה** ממושיכים **שס"א אורות**, שהם ג' ההי"ן מלאים בהכאה
נצה (ה"י פ' ה"י - רב"ה) הוד (ה"א פ' ה"א - ל"ו)
הי הי הי הי הי יסוד (ה"ה פ' ה"ה - ק') **הא הא הא**

[בגי' שס"א], ועם המילוי דע"ב ס"ג הנז' (חב"ד - ל"ו, חג"ת - מ"ז, סה"כ פ"ג)
יוד ה"י ו"ו ה"י (מ"ו) - **יוד ה"י ואו ה"י** (ל"י) סה"כ פ"ג

ויחבר פ"ג (אורות חב"ד חג"ת) עם שס"א (אורות נה"י) עולים **מד"ת אורות**,
כמספר ד' אלפי"ן דד' אהי"ה **אלף אלף אלף** (גי' מד"ת)

ונשאר קס"ז מתור"ה, והוא אחוריים דס"ג דביסוד דאימא (ע"ה)
יוד. יוד ה"י. יוד ה"י ואו. יוד ה"י ואו ה"י (גי' קס"ו)
כי לוקחת (יסוד דאימא) קס"ו אורות מתור"ה (תרי"א - יסוד דאבא), ונשאר מד"ת ללאה.

כוונה להביא יראה בלב האדם

טוב לצייר תמיד נגד עיניו שם הוי"ה ב"ה,

בניקוד **יְרָאָה יְהוָה**

וזה סוד **שְׁנֵי תֵי יְהוָה לְנִגְדֵי תָמִיד**

או בניקוד **בְּכִרֵת שְׁנֵי תֵי יְהוָה לְנִגְדֵי תָמִיד**

זה גורם להביא יראת השם בלב האדם ולזכך הנפש הטהורה.

ראוי אל האדם שיכוין בקומו אחר הצות הלילה

פְּקָח (188) בגי' **יֹוד הָא וְאוּ הָא** מ"ה **אֵלֶף הָא יֹוד הָא** קמ"ג

עֵינִיךְ (160) ע"ה בגי' **אֵלֶף הִי יֹוד הִי** קס"א

ותכוין להאיר להם (למ"ה וקמ"ג) משם קס"א בגי' עיניך (ע"ה).

וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ.

יחוד זה מועיל מאוד אל האדם.

תחילה יכוין ביחוד זה
 יכוין לחבר ולשלב ג' שמות

אֵדְנִי יְהוָה אֱהִיָּה

תחילה ממטה למעלה **אֵ** **אֵ** **דֵה** **הֵ** **נֵוִי** **יְהוָה**

ואח"כ ממעלה למטה **אֵ** **אֵ** **הֵה** **יֹוֵנֵה** **הֵה**

אח"כ יכוין ביחודים האחרים שרוצה לעשות

צריך שתשימנו לנגד עיניך לעולם. יכוין כי המלכות הנקראת אלקי"ם כלולה מי"ג מידות דרחמים, הנרמז בי"ג אותיות שם אלקי"ם דיודי"ן

אֵלֶף לְמֵד הִי יֹוד מֵם בגי' ש', י"ג אותיות

י"ג מידות של רחמים מתחילות בשם הוי"ה, ואותה ההוי"ה תמורתה בא"ת ב"ש **מֵצַפֶּץ** בגי' ש'. יכוין כי המלכות מתמלאת מי"ג מידות הנזכרות

אֵלֶף לְמֵד הִי יֹוד מֵם וכן משם מ"ה **יֹוד הָא וְאוּ הָא**

יכוין כי שם **אֵב"ג ית"ץ** בגי' שו"ר, כי שם זה כורת כוח המקטרגים והקלי' העולים עד ו"ק העליונים. סוד ו"ק העליונים בגי' **אֵב"ג** (ו"ק העליונים).

כוונתנו לנתץ המקטרגים **ית"ץ** (כוח המנתץ).

שם **אֵב"ג** פירושו שטן, כמ"ש "אבגא דבי רב" (זה לעומת זה)

עֵינִיךְ לְנֹכַח בֵּיטוֹן וְעַפְעָפִיךְ וַיִּשְׁרוּ נְגִידֶךָ

נכ"ח בגי' שלשה הוי"ות, כי צריך לצייר ג' פעמים שם הוי"ה אחד מימינו, אחד משמאלו, ואחד לפניו.

ובזה ישמור עצמו מן החטא

מימינו	באמצע-לפניו	משמאלו
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לזיכך הנפש

קס"א	ע"ב	הה"י	וי"ווד	הה"י	ואולדף
קס"א	ס"ג	הה"י	וי"אווד	הה"י	ואולדף
קמ"ג	מ"ה	ההאא	וי"אווד	ההאא	ואולדף
קנ"א	ב"ן	הההה	וי"ווד	הההה	ואולדף

בלילה
זיווג או"א

יאההויהה

זיווג זר"ן

יאהדוניה

ביום
זיווג או"א

איההויהה

זיווג זר"ן

איאהנויה

לזיכך הנשמה

ביום: 1 3 בלילה: 2 4	בשמע קולינו - ביום: 1 3 - בלילה: 2 4	אח"כ: 1 3 1	אח"כ: 2 4 2	26x 3 1	ביום: 1 3 1 בלילה: 2 4 2
-------------------------	---	-------------	-------------	---------	-----------------------------

מידת לילה (מפלג המנחה) איהנויה 2	...	מידת יום (מעלות השחר) יאהדוניה 1
יוד הא ואו הא מ"ה		רוח
יוד הה וו הה ב"ן		נפש

נשמה דנשמה יאההויהה 4	...	נשמה יאההויהה 3
יוד הי ויו הי ע"ב		נשמה דנשמה
יוד הי ואו הי ס"ג		נשמה

* לאחר כל יחוד 1 או 2, יש לבוין בשמות מ"ה וב"ן.
לאחר כל יחוד 3 או 4, יש לבוין בשמות ע"ב וס"ג.

לכוין במקווה / בתפילת העמידה (במקומו)

אתה גבור לעולם אדני ר"ת אגל"א
 בגי' אל"ד

יכוין לשלב עם שם קנ"א

אלף אהה ל יוד ד הה

שילוב זה ממתק את הדינים
אפשר לבקש בקשה אחת (בעש"ט)

כוונה לטהר המחשבה

יטהפוטפיה

טפפפיה = 193
 כף ואו זיין ואו = 193

דברי חכמים בנחת נשמעים

אם יכוין האדם בג' שמות אלה, יזכה לדעת. והנה הם ג' שמות של אהיה:
 א' במילוי יודי"ן, וא' במילוי אלפי"ן, וא' במילוי ההי"ן, שלושתם בגי' תנ"ה,
 ועם ג' כוללים יהיו בג' נח"ת.

וזהו דברי חכמים בנח"ת נשמעים:

קס"א קמ"ג קס"א
אלף הי' יוד הי' אלף הא' יוד הא' אלף הה' יוד הה'
 בגי' תנ"ה, ועם ג' הכוללים בגי' נח"ת

ונלע"ד שזהו סוד מוחין גדלות דז"א, שיבואו מלובשים בתוך נה"י דאימא, שהם סוד נח"ת הנז'. ולעולם נה"י דאבא בתוך נה"י דאימא. וזה רמז הרב דברי חכמים, שהם נה"י דאבא, בנחת שהם נה"י דאימא, נשמעים יקבלו הז"א. והכוונה כי ע"י שנמשך מוחין גדלות דאבא, דוחין את החיצונים ומשו"ה זוכה לדעת, כי ידוע שהקטן אין בו דעת, כי עדיין לא נמשכו לו מוחין גדלות הנז' ודו"ק (חלק זיכך הנפש דף כ"ב ע"א).

יחוד להסיר ממנו השכחה

שער רוח הקודש תקון כ"ו דף כ"ב ע"ב, ודף ל"ג ע"א. סידור היר"א חלק ד' עמוד 132.
 סידור אור הלבנה דף קמ"ט ע"א, וז"ל: כתב רבנו האר"י זי"ע בשאר רוח הקודש:

כאשר האדם חוטא גורם להסיר ג' אלפי"ן משלשה אהי"ה דיודי"ן, ודאלפי"ן ודההי"ן דאימא, ולהורידם אל הקלי' למטה, ונשארו באימא הי"ה דשלשה אהי"ה לבד. ומטעם זה ניתנת שכחה באדם ושוכח מזה שלומד, כי כן ג' אלפי"ן הנז' הם כמספר שכח"ה (333).

הי' הא' הה'
 יוד' יוד' יוד'
 הי' הא' הה'
אלף אלף אלף

ובעת שהאדם חוזר בתשובה ומכוין להחזיר שלשה אלפי"ן הנז', להעלותם למקומם, ויכוין שאז יושלמו ג' שמות אהי"ה הנז' דאימא, ויתחבר הי"ה דכל שם עם אות א' שבו, ועי"ז תוסר ממנו השכחה ויזכור מזה שלמד, ע"כ:

אלף הי' יוד הי' קס"א
 אלף הא' יוד הא' קמ"ג
 אלף הה' יוד הה' קנ"א

משנת חסידים
מסכת שארית יום א'

כוונה לטהר המחשבה

מפי האר"י זיע"א, יכוין הוי"ה בניקוד בבקריית כזה:

יְהוָה

ויכוין בתיבת **מחשבה חשב מ"ה** שיחשוב ה' פעמים ריבוע מ"ה, ומפי מהרח"ו זיע"א יכוין ה' פעמים בריבוע מ"ה כזה:

(20)	(26)	(39)	(45)
יוד .	יוד הא .	יוד הא ואו .	יוד הא ואו הא (130)
יוד .	יוד הא .	יוד הא ואו .	יוד הא ואו הא (130)
יוד .	יוד הא .	יוד הא ואו .	יוד הא ואו הא (130)
יוד .	יוד הא .	יוד הא ואו .	יוד הא ואו הא (130)
יוד .	יוד הא .	יוד הא ואו .	יוד הא ואו הא (130)

זיכור עפ"י שם

	יה	יוד הי
יה	יוד הה	יוד הה
אל הים	אל	יוד הא

יאהדוניה

יאהי (י' אל השטן יגער) **תצמצ** (אקי"ה באתב"ש)

שילוב הוי"ה ואותיות נשמה

ינהשומהה בשבת:

נישהמוהה בחול:

שילוב הוי"ה ואותיות שם המכוין (מומלץ לרשום בקווים)

בשבת/בחול: **י_ה_ו_ה_ה_**

(למי שיש שם נוסף, להוסיף שם הוי"ה משולב לכל שם נוסף)

אלף הי ואו הי

אלף הי ויו הי

אלף הי וו הי

מסירה על קידוש השם (שעה"כ דף כ"ד)

במסגרת התפילה, יש שתי סיבות מרכזיות למסירה עק"ה:

- א. על מנת לקבל כוח לעשות בירורים (כמובן שזה שייך רק במקום שיש בירורים בסמוך).
- ב. לצורך עליית מ"ן לאו"א, לעורר אותם להתייחד, זה בד"כ בזמן הורדת המוחין של ז"א. במצב רגיל, יש לאדם בחינת ג"ר בלבד (פרטיים כלשהם). מ"ן חייב להיות בהתאם לפרצופים המתעוררים להתיחד (אבא - חיה, אימא - נשמה). וכדי לזכות בדרגות האלה, האדם חייב להפטר מהעולם.

שעה"כ מדגיש את החשיבות הגדולה לעשות את הכוונה הזאת בכבוד ראש ובכל כוחו. יש לדמיין כאילו האדם עובר עכשיו את כל ארבעת המיתות, כאילו נעשים לו בפועל!

ז"א (הוי"ה), מלוכב בנוק' (אדנו"ת - בית הדין המבצע את העונש בפועל)

יכוין למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות בית דין, מד' אותיות הוי"ה

וד' אותיות אדנ"י, לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

(ז"א) (נוק')

סקילה ע"י	א	א	א	א	א	א	א
שריפה ע"י	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
הרג ע"י	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
חנק ע"י	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה

כוונה המועילה מאד לזכרון - בעמידה (שעה"כ דף ל"ז ע"ג)

בחתימה של ברכת שים שלום, תכוין כי ניקוד הוי"ה זו היא בשך"ק שהיא אותיות קשה, שאתה מקשר כל העולמות ע"י היסוד שניקודו הוי"ה בשורק. ובכח זה יתקשרו דברי חכמה בלבך, ולא ישתכחו ממך.

יהודים כלליים (בעיקר מספר שרשי השמות) ניתן לשלב את השם עם הניקוד לתוך משפט:
 יה"ר מלפניך או"א שבזכות השם הקדוש שאזכור, שתענה לי לשאלתי <השאלה> <השם המנוקד>.

לא יזוז מנגד עיניך. לפעול משהו.

יְהוָה

ישאל רצונו - זיכור.

יְהוָה

ימלא רצונו - זיכור.

יְהוָה

להוסיף בינה (בלימוד קשה).

הָאֵלֹהִים

להוסיף חכמה.

אֵלֵינוּ

להוסיף חן וחסד אצל השני.

יְוָד הַוָּי הַוָּי

אנא בכח...

אב ג'י תץ	בט רצ' תג
קר עש' טז	חק בט נע
נג די כש	יג לפ זק

ש'ק וצ' ית

בשכמל"ו